

วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology

P-ISSN : 2651-1630 ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2562)

E-ISSN : 2672-9040 Vol.4 No.2 (July–December 2019)

❁ วัตถุประสงค์

วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ เป็นวารสารวิชาการของ วัดวังตะวันตก อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และ นักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอก วัด ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน บทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกอง บรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

❁ เจ้าของ

วัดวังตะวันตก

1343/5 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทร. 061-5262919 โทรสาร. 075-340-042 E-mail : suriya.sur@mcu.ac.th

❁ ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระราชปริยัติกวี, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพปัญญาสือ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร.

เจ้าอาวาสวัดวังตะวันตก โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

❁ บรรณาธิการบริหาร

พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย(คงคาไหว), ดร.

วัดวังตะวันตก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

❁ หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางสาวปัญญาดา จงละเอียด

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

❁ กองบรรณาธิการ

พระครูอรุณสุตาลังการ, รศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูสิริธรรมาภิรต, ผศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ศาสตราจารย์ ดร. ครองชัย หัตถา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รองศาสตราจารย์ ดร. ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. สืบพงษ์ ธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. กันตณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสไกราช

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ บุญโท

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

รองศาสตราจารย์ พัน ดอกบัว

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐาพรณ คูวิเศษแสง

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนิศร ยืนยง

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ดร. มะลิวัลย์ โยธารักษ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. สิทธิโชค ปาณะศรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. พิระศิลป์ บุญทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. มุกดาวรรณ พลเดช

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ดร. จิตติมา ดำรงวัฒนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร. ประนอม การชนะนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร. อุทัย เอกสะพัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

❁ ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระมหาศกดิ์ดา สิริเมธี

เลขานุการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัดวังตะวันตก

พระมหาอภินันท์ นนทภาณี

ผู้ช่วยเลขานุการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัดวังตะวันตก

พระมหาอนุชิต อนนตเมธี

วัดหน้าพระบรมธาตุ

นายธีรวัฒน์ ทองบุญชู

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

❁ ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พระสาโรจน์ ธมมสโร

สำนักสงฆ์วัดนาสนธิ์

พระบุญญฤทธิ์ ภทฺทจารี

สำนักสงฆ์วัดนาสนธิ์

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี

วัดศาลามีชัย

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ

สำนักสงฆ์วัดนาสนธิ์

❁ ฝ่ายกฎหมาย

นางสาวฉัตตมาศ วิเศษสินธุ์

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

❁ ออกแบบปก

นายวินัย ธีระพิบูลย์วัฒนา

❁ จัดรูปเล่ม

นางสาวทิพย์วรรณ จันทรา

❁ พิมพ์ที่

บริษัท โรงพิมพ์ดีชัย จำกัด

1/7 ถนนพัฒนาการคูขวาง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทรศัพท์. 075-322-955, Email : dchai@hotmail.

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ประจำปีพุทธศักราช 2562 บทความที่ได้รับการคัดเลือกให้เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ เนื้อหาสาระของบทความยังคงเนื้อหาสาระที่หลากหลายเช่นเคย ซึ่งประกอบด้วย บทความวิจัยจำนวน 6 เรื่อง ซึ่งปัจจุบันวารสารก้าวเข้าสู่ปีที่ 4 ของการปรับปรุงรูปแบบ และประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิต ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการ หรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย(คงคาไหว), ดร.

บรรณาธิการ

สารบัญ

เรื่อง

บทบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการ : Research Articles

พุทธศาสนาในยุโรป : ปฐมเหตุและการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน 1

BUDDHISM IN EUROPE: THE PRIMARY AND CURRENT CHANGES

เดโช แชน้ำแก้ว

การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วน 18

ตำบลคลองกระปือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE INFRA-STRUCTURE DEVELOPMENT ADMINISTRATION OF KHONG
KRABOU SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF PAKPHANANG
DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

เอก อังคมธากร, กันตณ หนูทองแก้ว และเดชชาติ ตริทรัพย์

การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย 34

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

THE GARBAGE MANAGEMENT OF PEOPLE ACCORDING TO 3Rs MODEL
IN CHAMAI SUBDISTRICT MUNICIPALITY, THUNGSONG DISTRICT,
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

พัชรพล หนูนารถ, กันตณ หนูทองแก้ว และเดชชาติ ตริทรัพย์

บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัด 49

นครศรีธรรมราช

THE ROLE OF LEADERSHIP OF ADMINISTRATOR IN TAMBON CHAMAI
MUNICIPALITY THUNGSONG DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

ศิริพงศ์ หนูนารถ, กันตณ หนูทองแก้ว และเดชชาติ ตริทรัพย์

หน้า

ฉ

สารบัญ (ต่อ)

คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช THE QUALITY OF SERVICE PROVIDING OF TECHNICIAN DIVISION IN TAMBOL CHANGKLANG ADMINISTRATIVE ORGANIZATION CHANGKLANG DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE กชพร พงธิพันธ์, พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ), พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ (จันทร์โร) และกันตภณ หนูทองแก้ว	64
การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ ตำบลนาเขลิยง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช THE ADAPTATION IN THE RISKY AREAS OF FLOODS IN NAKLIANG SUB DISTRICT CHAWANG DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE ราชาวดี ศรีสวัสดิ์, กันตภณ หนูทองแก้ว และเดชชาติ ตริ์ทรัพย์	76
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	90

พุทธศาสนาในยุโรป: ปฐมเหตุและการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน*

BUDDHISM IN EUROPE: THE PRIMARY AND CURRENT CHANGES

เดโช ขนน้าแก้ว

Daycho Khaenamkhaew

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: daycho_kha@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปฐมเหตุ และการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันของพุทธศาสนาในยุโรป ผลการศึกษาพบว่า มีพัฒนาการเผยแผ่พระพุทธศาสนา 3 ระยะด้วยกัน คือ ยุคโบราณที่ไม่มีหลักฐานยืนยันแน่นอนว่าพระพุทธศาสนาแพร่ขยายเข้าสู่ยุโรป ตั้งแต่เมื่อไร แต่คาดว่าเริ่มจากความสนใจของปัจเจกบุคคลชาวยุโรป ต่อมาเป็นยุครุ่งเรืองที่พระพุทธศาสนาเผยแผ่ขยายเนื่องจากได้รับความสนใจจากนักปราชญ์ชาวยุโรป ทำให้มีการพิมพ์และแปลคัมภีร์เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก และยุคใหม่ที่พระพุทธศาสนาเคลื่อนไหวขยายเข้าไปยังชาวยุโรปมากขึ้น มีการกระจายเป็นสังคมใหม่ที่มีวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบตะวันตกตามแบบวิถีวัฒนธรรมของชาวยุโรป เนื่องจากพุทธศาสนามีหลักแห่งเหตุผลที่ให้อิสระแก่ผู้นับถือ มีหลักธรรมที่ส่งเสริมให้คนมีความรักความเมตตาต่อกัน มีงานเขียนทางวิชาการเพื่อสร้างสรรค์สังคม มีศาสนวัตถุแห่งความศรัทธา และมีศูนย์การเรียนรู้ที่ปฏิบัติได้จริง แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นจากระบบทุนนิยมที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพที่ทำให้ไม่มีเวลาเข้ามาวัด พระผู้นำขาดวิสัยทัศน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ชัดเจน และองค์กรสงฆ์ยังไม่เข้มแข็งพอ รวมถึงพระสงฆ์ยังไม่เข้าใจภาษาทำให้การสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร มีแนวทางการเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรปโดยใช้แนวทางด้านปรัชญา วิชาการ นิยาย และมีการพัฒนารูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ทันสมัย เพราะชาวยุโรปเกิดเลื่อมใส และหันมานับถือพระพุทธศาสนา ได้แก่ อังกฤษ เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และอิตาลีสหภาพโซเวียต และมีแนวโน้มว่าจะมีชาวยุโรปประกาศตนเป็นพุทธมามกะมากขึ้นในอนาคต

คำสำคัญ: พุทธศาสนาในยุโรป, ปฐมเหตุ, การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

Abstract

This article's objective to study the primary and current changes of Buddhism in Europe. The research found that, there are 3 phases of Buddhism:

* Received 29 July 2019; Revised 4 November 2019; Accepted 30 December 2019

Ancient time that there is no evidence to confirm that it has spread to Europe since, But should come by individual Europeans. A prosperous era that spanned the attention of European scholars, resulting in the publication and translation of many Buddhist scriptures. The new era in which the new wave of Buddhism expands to more Europeans, spreading into new societies, that has a European Buddhist culture. Because, Buddhism has the principle of reason, giving freedom to the worshipers, encourage people to love each other for compassion, academic writing for creating society, artifacts of faith and a practical learning center. But there is a problem of capitalism affecting the occupation; lack of time to the temple, the leader of the monk lacks the vision of propagating Buddhism, the monastic organization is not strong enough and monks do not understand the language, resulting in poor communication. Guidelines for propagating Buddhism by using academic philosophy, sects and modernizing the propagation model. Because Europeans are respecting. And turned to respect Buddhism: England, Germany, Netherlands, France and the Soviet Union, The trend is that Europeans will become more Buddhist in the future.

Keywords: Buddhism In Europe, The Primary, Current Changes

บทนำ

พระพุทธศาสนาเริ่มเข้าสู่ดินแดนตะวันตก หรือทวีปยุโรป ตั้งแต่สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช ประมาณพุทธศตวรรษที่ 3 ที่มีการส่งสมณะทูตไปยังนอกชมพูทวีปครั้งแรก (Sathien, P., 2001) แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่าพระพุทธศาสนาในสมัยนั้นมีความรุ่งเรืองเพียงใด และขยายตัวออกไปกว้างไกลแค่ไหน แต่ก็แสดงให้เห็นว่ากระแสแห่งพระพุทธศาสนาได้เป็นที่รู้จักของชาวยุโรปมานานแล้ว ทั้งนี้ยังมีข้อมูลจากวรรณกรรมของปราชญ์ หรือผู้รู้ชาวยุโรปบางท่านเข้ามาสนับสนุน และเห็นความสำคัญที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าที่เชื่อถือ อีกทั้งต่างก็พากันสรรเสริญ และให้เกียรติพระองค์ว่าเป็นเทพเจ้า (Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 1999) เพราะพุทธศาสนามุ่งเน้นการพัฒนาสังคมที่เรียบง่าย มีความสุข ลดปัญหา และพัฒนาวัฒนธรรมหรือความเป็นอยู่ ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรม พร้อมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง และลดความฟุ่มเฟือย พัฒนาการเมืองที่ให้อำนาจแก่การปกครอง กติกา และข้อบังคับต่าง ๆ และพัฒนาการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมงานเขียนเพื่อสอนให้เป็นคนดี (Daycho, K, 2019) ในขณะเดียวกันก็ยังมีข้อมูลอ้างถึงการทำลายพระพุทธศาสนาว่ามีสงครามศาสนาที่เรียกว่า สงครามครูเสด ทำให้พระพุทธศาสนาถูกทำลายโดยฝีมือกองทหารเพื่อพระคริสต์ของเยอรมัน เพราะแนวความคิด

หนึ่งที่ไม่ได้ชื่นชม (Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 1999) กลับมองว่าพุทธศาสนา คือ ตัวขัดขวางการพัฒนาเกี่ยวกับชาติแรงจูงใจ เนื่องจากคนที่ปฏิบัติตามหลักธรรมในพระพุทธศาสนา เป็นคนประพடுத்தสันโดษ มักถูกมองว่าชาติแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ มีบุคลิกภาพที่ถูกมองว่าเป็นคนเฉื่อยชาและขาดการมีส่วนร่วม เพราะชอบอยู่แบบเงียบ ๆ หรือชอบปลีกตัวออกจากสังคม ทำให้พุทธศาสนาถูกบิดเบือนกลายเป็นเครื่องมือแสวงหาโชคลาภแทนที่จะเป็นที่พึ่งทางใจ (Daycho, K, 2019) ซึ่งแท้จริงแล้วพุทธศาสนาเป็นความเชื่อและหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตตามธรรม หรือธรรมชาติที่สามารถเรียนรู้สู่การปฏิบัติได้จริง เป็นการเสริมสร้างระบบการเรียนรู้ของบุคคลนั้น ควรมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับคุณค่าของหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างรากฐานของบุคคลที่ประกอบด้วยคุณธรรม และจริยธรรม เป็นการเรียนรู้ ปฏิบัติ และนำผลมาใช้ในการพัฒนา (Phramaha Sutit Apakro, 2015)

จากความสำคัญดังกล่าว จึงเป็นเหตุให้มีความสนใจศึกษาเรื่อง พุทธศาสนาในยุโรป: ปฐมเหตุและการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ด้วยคำถามที่ว่า มีสาเหตุและการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันของพุทธศาสนาในยุโรปอย่างไร เพื่อให้พระพุทธศาสนาในยุโรปไม่ให้ถูกบิดเบือนความเป็นจริง และเข้าใจสู่การพัฒนาอย่างชัดเจน

ปฐมเหตุ: พัฒนาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอดีตที่ผ่านมา

พระพุทธศาสนามีพัฒนาการเผยแผ่จากอดีตที่ผ่านมา และการเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรปมีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ยุคโบราณ (ก่อน พ.ศ. 2387) ยุครุ่งเรือง (พ.ศ. 2387 - 2422) และยุคใหม่ (2422 - ปัจจุบัน) ดังนี้

1. ยุคโบราณ (ก่อน พ.ศ. 2387) ทวีปยุโรปเป็นทวีปที่มีพื้นที่ไม่ใหญ่โตกว้างขวางมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทวีปอื่น ๆ แต่มีประชากรที่หนาแน่น มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน ความเชื่อถือทางศาสนา ซึ่งนับถือศาสนาคริสต์เป็นหลักมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ศาสนาพุทธจึงเป็นสิ่งใหม่สำหรับชาวยุโรป ลักษณะทั่วไปของคนในทวีปยุโรปที่มีวัฒนธรรมแบบแสวงความรู้ และปัญญา จึงค่อนข้างเข้ากันได้ดีกับหลักการทางพระพุทธศาสนาที่มุ่งให้ความเสรีทางความคิด และสนับสนุนการใช้เหตุผล โดยการขยายตัวของพระพุทธศาสนาจากซีกโลกตะวันออกไปสู่ตะวันตก มีมาตั้งแต่ยุคโบราณในสมัยของพระเจ้าอโศกมหาราชกษัตริย์ ผู้ซึ่งเป็นชาวพุทธที่ยิ่งใหญ่ มีนักวิชาการหลายท่านที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับประวัติพระพุทธศาสนาในทวีปยุโรป แต่ก็ยังไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่าพระพุทธศาสนาในยุโรบนั้นรุ่งเรือง และขยายตัวออกไปกว้างไกลแค่ไหน แต่กระแสนี้พระพุทธศาสนาได้เป็นที่รู้จักของชาวยุโรปมานานแล้ว มีข้อมูลจากวรรณกรรมของผู้อยู่ชาวยุโรปบางท่านเข้ามาสนับสนุน ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับพระพุทธเจ้าว่า บรรดาชาวบ้านที่เชื่อถือปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ต่างก็พากันสรรเสริญเยินยอถึงพระพุทธคุณต่าง ๆ นานา และให้เกียรติพระพุทธเจ้าว่าเป็นเทพเจ้า

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระพุทธศาสนาได้ขยายตัวเข้าสู่ยุโรปมานานแล้ว โดยเริ่มตั้งแต่ยุคโบราณ เป็นต้นมา

2. ยุครุ่งเรือง (พ.ศ. 2387 - 2422) เมื่อมีนักเขียนชื่อ มาร์โค โปโล เดินทางกลับประเทศอิตาลี ได้เขียนหนังสือ “Description of the World” ซึ่งเป็นเล่าเรื่อง พระพุทธศาสนาในประเทศจีน ใน พ.ศ. 2387 ขณะเดียวกันก็มีนักเขียนด้านปรัชญาชื่อว่า อาเธอร์ โชเพนเฮาเออร์ ได้เขียนและเผยแพร่หนังสือปรัชญาเรื่อง The World as Will and Representation เพื่อเป็นการชื่นชม และสดุดีพระพุทธศาสนาอย่างสูงส่ง อีกทั้ง พ.ศ. 2416 ดร.เจมส์ มาร์ติน เบิลส์ ซึ่งเป็นปราชญ์หรือผู้รู้ได้นำหนังสือเรื่อง Controversy at Panadura or Panadura Vadaya ไปพิมพ์เผยแพร่ ทำให้ประชาชนในภาคพื้นทวีปยุโรปเกิดความ ตื่นเต้น และสนใจอ่านหนังสือนี้กันมาก ประกอบกับใน พ.ศ. 2422 เซอร์เอดวิน อาร์โนลด์ ได้เขียนหนังสือ ประทีปแห่งทวีปเอเชีย ที่มีเนื้อหาพรรณนาเกี่ยวกับพระพุทธประวัติ และหลักพุทธศาสนธรรม (Nuam, S., 2001) แต่ก็มีชาวพุทธยุโรปอีกหลายท่านที่พูดถึงเรื่องของพระพุทธศาสนาในยุโรปเพิ่มเติม ดังที่เอดوارد คอนซ์ (Edward C., A., 2010) ซึ่งเพิ่มเติมเกี่ยวกับฐานที่มั่นของพระพุทธศาสนา ซึ่งถูกทำลายไปหลายครั้งก็ได้มีบางสิ่งมาชดเชยเช่นกัน ทำให้พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายเข้าไปยังประเทศตะวันตกอย่างช้า ๆ แต่มั่นคงแต่ข้อมูลที่ชี้ถึงพัฒนาการของศาสนาพุทธในยุคนี้ได้ขาดหายไป โดยเฉพาะหลักฐานที่สามารถยืนยันการเข้าไปของศาสนาพุทธยังดินแดนตะวันตกได้มั่นคง คือ วรรณกรรมของชาวยุโรปที่บันทึกเรื่องราวของศาสนาพุทธที่ชาวยุโรป หรือชาวยุโรปหันมาสนใจในพระพุทธศาสนาอันเนื่องมาจากหลักการอันลึกซึ้งของศาสนาพุทธที่แปลกแตกต่างไปจากวิธีการทางศาสนาเดิมที่นับถือกันอยู่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงหลังยุคล่าอาณานิคม ทำให้เกิดการเคลื่อนตัวของพระพุทธศาสนาไปยังประเทศตะวันตกในสมัยนั้น ประกอบการมีการประชุมฉลอง 25 พุทธศตวรรษ ที่มีการนำเสนอข้อมูลทางวิชาการสอดคล้องกับข้อมูลตามประวัติศาสตร์ที่ว่า พระพุทธศาสนาแผ่ไปสู่ตะวันตกเองตามธรรมชาติ ไม่มีการวางโครงการล่วงหน้า รวมถึงพระพุทธศาสนาด้วยเป็นที่สนใจของนักปราชญ์ทางตะวันตกมาก ทำให้ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้บรรจุภาษาสันสกฤต บาลี จีน และทิเบต เข้าในหลักสูตรการศึกษา อีกทั้งนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงได้สนใจศึกษาพระพุทธศาสนาจนได้มีการพิมพ์และแปลคัมภีร์พระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก ในขณะที่พระพุทธศาสนาไม่เพียงแต่เป็นที่สนใจของนักปราชญ์ และนักประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นที่น่าสนใจของประชาชน หรือผู้สนใจทางศาสนาที่คิดเห็นว่าแนวทางดำเนินชีวิตที่ดีกว่าศาสนาคริสต์ด้วย เช่น โชว์เพน เฮาเออร์ ได้ประกาศตนเป็นพุทธศาสนิก และเขียนหนังสือแพร่หลายไปทั่วยุโรป แต่ทั้งนี้พระพุทธศาสนาเพิ่งมั่นคงในตะวันตก ทำให้เกิดเป็นสมาคมต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เพื่อช่วยเผยแผ่พระพุทธศาสนาส่งผลให้ในปัจจุบันนี้พระพุทธศาสนาได้ตั้งมั่นคงในทุกภูมิภาคของโลกตะวันตก แม้ผู้นับถือจะมีจำนวนน้อย แต่อิทธิพลของพระพุทธศาสนาก็แผ่ไปกว้างขวางมาก ตั้งแต่สิ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา

3. ยุคใหม่ (2422 - ปัจจุบัน) หลังสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 พระพุทธศาสนาคลื่นใหม่ที่ขยายเข้าไปยังดินแดนตะวันตกเริ่มขึ้นในยุคใหม่ เป็นช่วงของการล่าอาณานิคมของชาวยุโรป ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น เมื่อเข้ามาครอบครองดินแดนเอเชียแล้วสนใจพระพุทธศาสนา จากนั้นกลุ่มประเทศตะวันตกก็เริ่มหันมานับถือพระพุทธศาสนามากขึ้น ซึ่งมีทั้งพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท และพระพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน ส่วนลักษณะการศึกษาเรียนรู้พระพุทธศาสนาของชาวยุโรปมักศึกษาในรูปแบบของมหาวิทยาลัยแล้วนำไปสู่การฝึกปฏิบัติขัดเกลา และเกิดองค์กรพุทธขึ้น ซึ่งต่างจากตะวันออกที่ฝึกศึกษาพระพุทธศาสนาในรูปแบบทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิต ทำให้มองเห็นภาพกว้างในปัจจุบันว่า พระพุทธศาสนาได้ขยายตัวไปปรากฏอยู่ทุกมุมโลก พร้อมทั้งนำเสนอเรื่องราว หรือหลักธรรมของพระพุทธศาสนาให้ครอบคลุมทุกด้านทุกพื้นที่ที่พระพุทธศาสนาแผ่ขยายไป โดยมีหนังสือเรื่อง *The British discovery of Buddhism* และหนังสือ *British Buddhism: Teaching, Practice and Development* ที่ทำให้เข้าใจถึงประวัติของพระพุทธศาสนาถึงการเผยแผ่ในยุโรปที่มีการเปรียบเทียบและวิธีการปฏิบัติตามแบบชาวพุทธ (Almond P. C., 1988) ที่มีการกระจายเป็นสังคมใหม่ที่มีวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบตะวันตกที่ศึกษาจากตำราพุทธธรรมเพื่อนำไปใช้ให้เข้ากับวิถีวัฒนธรรมชาวยุโรป เช่น จัดฝึกปฏิบัติการนั่งสมาธิ จัดทำเอกสารการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และระบบการศึกษาด้านพระพุทธศาสนา (Ven. Vorasak Candamitto, 1972) นอกจากนี้รัฐบาลไทยได้สร้างวัดพุทธปทีป ณ กรุงลอนดอน เมื่อ พ.ศ. 2509 ให้เป็นศูนย์กลางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและที่พักอาศัยของพระภิกษุสงฆ์ เมื่อจำนวนพุทธศาสนิกชนสนใจด้านการปฏิบัติมากขึ้น จึงได้สร้างวัดและสถานที่สำหรับปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และได้มีการสร้างวัดสาขาอื่น ๆ ขึ้น (Phra Nattakitt Suddhamano (Udomphol), 2017)

แตกต่าง แต่ไม่แตกแยก: การเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรป

พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายเข้าไปในยุโรป โดยประชาชนของประเทศต่าง ๆ ที่นับถือพระพุทธศาสนา เช่น อินเดีย ศรีลังกา พม่า ลาว เขมร และบางส่วนของประเทศจีน ซึ่งตกอยู่ภายใต้การยึดครองของชาวยุโรปได้นำพระพุทธศาสนาเข้าไปเผยแผ่ด้วย เนื่องด้วยสาเหตุแห่งความประทับใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของชาวยุโรป ดังนี้

1. มีหลักแห่งเหตุผลที่ให้อิสระแก่ผู้ศึกษา และนับถือ ชาวยุโรปโดยทั่วไปไม่มีความเชื่อในเรื่องวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน จึงเชื่อในหลักการที่ไม่บังคับให้ผู้ศึกษา และนับถือ เพราะชาวยุโรปโดยทั่วไปไม่มีความเชื่อในหลักของเหตุและผล เช่นเดียวกับหลักทางพุทธศาสนาที่ไม่บังคับให้เกิดความเชื่อหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าทันทีทันใดจนกว่าจะได้ศึกษาใคร่ครวญ หรือตรวจสอบพิจารณา และลงมือปฏิบัติแล้วได้ผลจริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับการพัฒนามนุษย์เพื่อการงดเว้นจากความชั่วทั้งปวง จนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ ความคิดเห็น เปลี่ยน

ค่านิยม มีโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเอง ชุมชน และสังคมอย่างยั่งยืน (Porramat, S., 2019) ซึ่งการทำงาน หรือความมีอิสระในการดำเนินชีวิตต้องอาศัย “หลักธรรม” เพราะส่วนสำคัญในการที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ต้องการอย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืนที่เป็นคุณสมบัติของผู้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต (Pukdisan S., et al, 2018)

2. ศาสนาแห่งเสรีภาพและเมตตาธรรม มีหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมให้คนในโลกนี้มีความรัก ความเมตตากรุณาต่อกัน ไม่ข่มเหงรังแกเบียดเบียนทำร้ายกัน รวมทั้งส่งเสริมเสรีภาพ ภารตภาพ และความเสมอภาค ซึ่งหลักคำสอนเรื่องความไม่เบียดเบียนทำร้ายผู้อื่น เช่น หลักเบญจศีล เบญจธรรม ซึ่งถือว่าเป็นหลักธรรมพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ที่กล่าวถึงการเคารพในสิทธิขั้นพื้นฐานของกันและกัน อีกทั้งพระพุทธศาสนาจึงมีหลักการว่า สัพเพ สัตตา หรือมวลมนุษย์ต่างเป็นเพื่อนเกิด แก่เจ็บ ตาย ร่วมกันทั้งสิ้น เปรียบเสมือนการพร้อมที่จะให้อภัยกันและกัน ด้วยหลักคำสอนดังกล่าวจึงทำให้เรื่องร้ายแรงต่าง ๆ ไม่เกิดขึ้น ทำให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข รวมทั้งความแตกต่างกันในด้านการนับถือพระพุทธศาสนา หรือไม่ยกย่องศาสนา และความเชื่อของตนเองเพื่อไปบลบหลู่ หรือดูหมิ่นลัทธิความเชื่อหรือศาสนาอื่น ด้วยหลักการของพระพุทธศาสนาทำให้ชาวยุโรปสนใจที่จะศึกษาพระพุทธศาสนาจนทำให้การแผ่ขยายของพระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปมีความรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมปลูกฝังให้มีความรู้สึกถึงความซื่อสัตย์เป็นสิ่งที่หน้าภาคภูมิใจ การรู้จักเสียสละให้ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งของ ๆ ตอบแทน รู้จักแบ่งปันผู้อื่น รู้จักอดทนอดกลั้นต่อการทำงาน และต่อสิ่งที่ไม่ชอบในชีวิตประจำวัน มีความอดทนก็จะทำให้ชีวิตมีความสุขมากยิ่งขึ้น (Daycho, K, 2019)

3. มีวรรณกรรม และงานเขียนทางวิชาการเพื่อสร้างสรรค์การศึกษา และสังคม งานเขียนวิชาการทางพระพุทธศาสนาถือเป็นส่วนสำคัญ และเป็นแรงจูงใจประการหนึ่งที่ทำให้ชาวยุโรปสนใจศึกษาพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเขียนชื่อเรื่องศาสนจักรแห่งบูรพทิศ โดยสเปนเซอร์ อาร์ตีย์ และงานเขียนของเซอร์ เอ็ดวิน อาร์โนลด์ ชาวอังกฤษ ชื่อเรื่องประทีปแห่งเอเชีย อีกทั้งยังมีวรรณกรรมที่มีการจัดพิมพ์พระไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษ โดยสมาคมบาลีปกรณ์ และมีการออกวารสารทางพระพุทธศาสนาอื่น ๆ เช่น วารสารพระพุทธศาสนาของพุทธสมาคมระหว่างชาติสากลลอนดอน พุทธศาสตร์ปริทรรศน์ของสมาคมเกรตบริเตน และวารสารทางสายกลางของพุทธสมาคมลอนดอน เป็นต้น รวมทั้งหนังสือ และวารสารหลายภาษาที่ออกเผยแพร่ในยุโรป ทั้งยังมีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่บรรจุวิชาการด้านพระพุทธศาสนาเข้าไปในระบบการศึกษา โดยมี นักคิด และนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนาที่เข้มข้นไปด้วยหลักปรัชญาสอดคล้องกับความจริงในธรรมชาติ (Chom Yut House, 2000) ซึ่งมีรากฐานมาจากพระพุทธศาสนา และได้พัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นรูปแบบมาตรฐานสากล หรือธรรมะมาปฏิบัติใช้จริงในชีวิต (Phra Akaradej Yan Teoch (Lopaphon), 2014)

4. ศาสนวัตถุร่องรอยอารยธรรมแห่งความศรัทธา ซึ่งพระพุทธศาสนาเป็นแหล่งสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นวัตถุ และสืบทอดให้เป็นมรดกแห่งอารยธรรมโลก โดยอาศัยความเชื่อ ความศรัทธา และความเลื่อมใสพระพุทธศาสนาเพื่อก่อเกิดเป็นผลงานอันงดงามตระการตา เช่น พระพุทธรูป เจดีย์ วัด และศาสนาสถานอื่น ๆ ซึ่งศาสนวัตถุเหล่านี้ล้วนเป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีพระพุทธศาสนาเป็นแรงบันดาลใจ อีกทั้งยังสถานที่ไปบำเพ็ญกุศล ถือนิสสัยธรรม และบำเพ็ญความดี และเป็นสถานที่ศึกษา หรือเป็นที่เรียนรู้ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงผู้ใหญ่ และวัยชรา

5. ศูนย์การเรียนรู้ที่ปฏิบัติได้จริงโดยการส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนาและการปฏิบัติธรรม มีการก่อตั้งมูลนิธิ และสมาคมทางพระพุทธศาสนาขึ้นในประเทศต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์กลางการเผยแผ่การเรียนรู้ และการปฏิบัติธรรมตามหลักคำสอนในพระพุทธศาสนา เช่น สมาคมบาลีปกรณ์ในประเทศไทยได้จัดพิมพ์พระไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก พุทธสมาคมระหว่างชาติสากลลอนดอน พุทธสมาคมเมืองโลบซิก และศาสนสภาแห่งกรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี มีพุทธสมาคมชื่อว่า เลซามีดูบูติสม (Les Amis du bouddhisme) ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยการนำของคอนสแตนต์ ลอนสเบอร์ พุทธสมาคมในรัสเซียเชื่อว่า บิบลีโอเธคา พุทธศา พุทธสมาคมในกรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นต้น ซึ่งด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศได้มีการจัดตั้งวัดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ของยุโรป โดยมีพระสงฆ์ไทยและพระสงฆ์ชาวต่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา และสอนวิปัสสนากรรมฐานให้แก่ชาวพุทธในต่างประเทศ พร้อมทั้งมีการประกอบกิจกรรม และศาสนาพิธีทางพระพุทธศาสนา โดยมีวัด มูลนิธิ และพุทธสมาคม เป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสาร และการปฏิบัติธรรม ทั้งการปฏิบัติธรรมเพื่อความรู้ความเข้าใจในหลักพระพุทธศาสนา และการปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของการเจริญวิปัสสนาตามหลักสติปัฏฐานเพื่อรู้ เพื่อละ และเพื่อแจ้ง เป็นหลักธรรมเพื่อการพัฒนาตนเองและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ทุกที่ทุกเวลา (Phra Phan Thongwisutthipanyo (Pho Meechai) et al, 2019) อีกทั้งเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจ พร้อมทั้งการตัดสินใจในงานพัฒนา และรูปแบบทางเลือกที่มีเหตุผล สามารถเรียนรู้ และปฏิบัติได้ เพื่อการพัฒนาในด้านการทำงาน และการสร้างมุมมองใหม่ของการกระทำที่เน้นศีลธรรม (Grassl, W., 2010) เช่น จัดฟังเทศน์ ปฏิบัติธรรมทุกวันพระ วันสำคัญทางศาสนา และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคมสิ่งแวดล้อมทั้งร่างกาย และจิตใจได้อย่างมีความสุข (Phaphasert Narato, et al, 2017)

ปัญหา และอุปสรรคในการเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรป

การพิจารณาให้มีความเหมาะสม และการทำงานให้เป็นทีมเพื่อให้เกิดความสุขด้วยการใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนาในการดำเนินชีวิตได้ แต่ก็มีปัญหา และอุปสรรคในการเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรป ดังนี้ (Phamahahumnouy Miraka, 2016)

1. ปัญหาสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ชาวยุโรปมีความสนใจในการศึกษาพระพุทธศาสนามากขึ้น เมื่อสภาพแวดล้อมในสังคมเป็นเช่นนี้ มีชาวยุโรปส่วนใหญ่ยึดถือหลักธรรมคำสอนมากกว่าศาสนบุคคลและพิธีกรรม ซึ่งการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุโรปเอื้ออำนวย แต่กลับขาดกลยุทธ์ในการทำหน้าที่ให้ดี เพราะสังคมโลกเปลี่ยนแปลงไปเป็นระบบทุนนิยมและบริโภคนิยมมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

2. ปัญหาภารกิจในการประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลามาเข้าวัด แต่จะเข้าวัดเฉพาะตอนที่มิทุกข์ ในขณะที่องค์กรพุทธยังไม่มีภารกิจวิจัยประเมินผลการเผยแผ่ธรรมะ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคม หรือพื้นฐานของผู้ฟังแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และขาดการประสานความร่วมมือจากหลายฝ่าย ส่งผลให้ขาดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง

3. ปัญหาด้านผู้นำ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าอาวาส หรือพระผู้นำชาววิสัยทัศน์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ชัดเจน ไม่กล้าคิดนอกกรอบ ไม่กล้าคิดสิ่งใหม่ ๆ วิธีการใหม่ ๆ ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อสภาพสังคมและปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

4. ปัญหาด้านจำนวนพระภิกษุ และสามเณรลดลง ซึ่งมีจำนวนลดลงเรื่อย ๆ

5. ปัญหาพระสงฆ์ยังไม่เข้าใจภาษา และวัฒนธรรมของประเทศที่ตนไปเผยแผ่ดีพอ ทำให้การสื่อสารกับคนในประเทศนั้นได้ไม่ดีเท่าที่ควร

6. ปัญหาด้านองค์กรสงฆ์ที่มีส่วนในการดูแลพระสงฆ์ยังไม่เข้มแข็งพอ แม้ปัจจุบันจะมีหลายหน่วยงานที่กำกับดูแลโดยตรง แต่ก็ยังครอบคลุมได้ไม่ทั่วถึง แม้จะมีสำนักฝึกอบรมพระธรรมทูต อีกทั้ง บางประเทศก็เข้ายากมาก และใช้เวลาในการพำนักในประเทศนั้น ๆ น้อย ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

แนวโน้ม ความเปลี่ยนแปลง และแนวทางการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในทวีปยุโรป

พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนเพื่อความสงบสุขของประชาคมในโลก มีแนวโน้ม และความเปลี่ยนแปลงการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในทวีปยุโรป เมื่อพบว่าพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่ตั้งอยู่บนหลักเหตุผลนำไปใช้ดำเนินชีวิตได้อย่างดีจึงเกิดความเลื่อมใสหันมานับถือพระพุทธศาสนา ซึ่งมีแนวโน้มและความเปลี่ยนแปลงการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในทวีปยุโรป ดังนี้ (Phamaha Suriya Worramati, 2015)

1. ปรัชญา และระบบความคิดทางพระพุทธศาสนาของนักคิดสมัยใหม่ เริ่มขึ้นโดยอาเธอร์ โชเพนฮาวเออร์ (Schopenhauer) ในปี พ.ศ. 2362 และได้มีอิทธิพลต่อนักคิดในรุ่นต่อ ๆ มา เช่น เบอร์กของ เฮเลนา เปโตรวนา บลาวัตสกี ริเคิร์ท จัสแปร์ส วิตเคนสไตน์ และไฮเดกเกอร์ ซึ่งกลุ่มนักคิดเหล่านี้ได้รับอิทธิพลไปจากพระพุทธศาสนาเป็นแรงผลักดัน ทำให้มีวรรณคดีต่าง ๆ ที่พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ระบบความคิดทางพระพุทธศาสนากับนักคิดสมัยใหม่ของยุโรปต่าง ๆ มากมาย

2. มีวิชาการที่เข้มข้นทางภาษา แต่อ่อนโยนและความลึกซึ้งถึงการใช้ชีวิต มีงานวิชาการที่เกี่ยวกับประวัติพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก ทั้งรูปแบบของวรรณคดีและศิลปะ เช่น รัสเซียศึกษาทัศนะพุทธแบบไซบีเรีย ริส เดวิดส์ (Rhys Davids) ศึกษาพระพุทธศาสนาแบบลังกา ชาวฝรั่งเศสศึกษาวรรณกรรมในเวียดนาม ในขณะที่อเมริกาก็สร้างวิทยาลัยภาษาตะวันออกขึ้นในกองทัพ และขยายตัวออกไปในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในยุโรป พระพุทธศาสนาได้พิสูจน์ตัวเองถึงความเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมที่ไม่มีแนวคิดแบบเอเชียแบบใดที่ได้รับความนิยมในยุโรปมากเช่นกับแนวคิดทางพุทธศาสนา ไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะดึงดูดความสนใจของกลุ่มนักวิชาการ หรือนักปรัชญาระดับหัวกะทิให้ยอมคลุกคลีกับภาษาที่ยากของพระพุทธศาสนา แต่ผู้ที่มีจิตใจสูงส่งก็ได้ยอมลดตัวลงมาเพื่อเรียนความหมายที่ความอ่อนโยนและความลึกซึ้งของพระพุทธศาสนา

3. มินิกาย และการไหลบ่าของหลักคำสอนสู่การปฏิบัติจริง พระพุทธศาสนาในรูปนิกายแบบชาวบ้าน ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในประเทศที่นับถือนิกายโปรเตสแตนต์ นิกายพุทธศาสนา ก่อตัวขึ้นมาจากการปฏิบัติกัมมัฏฐานและประสบการณ์ทางจิต เพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน และเพื่อชีวิตหมดจด ทำให้กลุ่มนี้ได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งจำนวนผู้นับถือ และฐานะทางเศรษฐกิจ อีกทั้งมีหนังสือของโดเซต ไตตาโร ซูซูกิในปี พ.ศ. 2473 ทำให้เกิดความตื่นตัวมากยิ่งขึ้น มีการไหลบ่าของกระแสหนึ่งที่เรียกว่า เซ็นถึงแม้จะสนใจอยู่เฉพาะกับกลุ่มของตัวเอง และมีผลกระทบต่อสังคมโลกโดยภาพรวมน้อยมาก แต่ก็เป็แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาจิตใจตามหลักคำสอน

4. การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุโรปอาจทำได้หลายอย่าง เช่น การทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงบางแห่งเพื่อจัดตั้งวิทยาลัยพระธรรมทูต และเพื่อส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนา ควรจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่ชาวยุโรปและพระสงฆ์ไทยได้ศึกษาศาสนาพุทธอย่างลึกซึ้ง ควรจัดสร้างสำนักวิปัสสนากรรมฐานเพิ่มเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และควรมีการร่วมมือกับองค์กรพุทธศาสนานิกายต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาเถรวาท และสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นกับชาวยุโรป เป็นต้น

5. พระธรรมทูต ทำให้คนทั่วโลกให้การยอมรับในความรู้ความสามารถ มีความเชื่อมั่นในการเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เนื่องจากพระพุทธศาสนา ไม่ได้บังคับให้บุคคลต้องยอมจำนนในการนับถือ หรือการปฏิบัติ แต่หากเป็นการให้ทดลองปฏิบัติตามหลักการทางพระพุทธศาสนา เป็นการเปิดโอกาสให้ดำเนินชีวิตตามวิถีแห่งผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยตนเอง พระธรรมทูตจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการขับเคลื่อนกงล้อแห่งธรรมให้กระจายไปอยู่ทั่วทุกมุมโลก การที่จะปฏิบัติภารกิจอันสำคัญยิ่งนี้ให้เกิดผลสำเร็จได้นั้นต้องมีความรู้ และความเข้าใจถึงแนวคิดในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในพระไตรปิฎก รวมทั้งมีเป้าหมาย และวิธีการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ ในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. การพัฒนารูปแบบการจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพราะการเผยแผ่เป็นเรื่องใหญ่ที่สุด เป็นหลักของพระพุทธศาสนา เป็นความอยู่รอด เป็นความเป็นความตายของพระพุทธศาสนา เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา หากไม่มีการเผยแผ่ เผยแผ่ไม่ถูกต้อง หรือก็อาจจะสะดุด พระพุทธศาสนาจะเป็นอัมพฤษ อัมพาต และจะหมดไปสิ้นแน่นอน จึงต้องมีกลยุทธ์ หรือยุทธวิธีอันแยบยลที่ทำให้คนอยากรู้ อยากรับ อยากปฏิบัติตามคำสอนในพระพุทธศาสนา สารสำคัญของสิ่งที่ต้องรู้ และควรรู้ ทำให้ระบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนาต้องมีการปรับปรุงพัฒนาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เปลี่ยนไปแม้เนื้อหาหลักธรรมคำสอนจะคงเดิมมีความถูกต้อง และเป็นจริง

พื้นที่ปลายทาง: สถานการณ์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในทวีปยุโรปในปัจจุบัน

ช่วงหนึ่งที่ประเทศในทวีปยุโรปมีการแสวงหาอาณานิคม ทำให้ผู้คน “บางส่วน” ในประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาได้อพยพเข้าไปอยู่ในประเทศยุโรป เมื่อไปอยู่ประเทศใดก็ยังคง “ประพฤติปฏิบัติ” ตามหลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนา ทำให้ชาวยุโรปเกิดความสนใจศึกษาค้นคว้าพระไตรปิฎกและคัมภีร์ต่าง ๆ เพิ่มเติม ดังนี้

1. การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษ การเผยแผ่ในประเทศอังกฤษเริ่มต้นขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2393 โดยสเปนเซอร์ อาร์ดี ดีพิมพ์หนังสือชื่อ ศาสนจักรแห่งบูรพาทิศออกเผยแผ่ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก จนกระทั่งเมื่อเซอร์ เอ็ดวิน อาร์โนลด์ เขียนหนังสือเรื่อง ประทีปแห่งเอเชียออกมาปี พ.ศ. 2422 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาทำให้ชาวอังกฤษเริ่มต้นตัวหันมาสนใจในพุทธศาสนามากขึ้นเรื่อย ๆ โดยชาวอังกฤษได้ร่วมมือกับชาวพุทธในประเทศต่าง ๆ ก่อตั้งสมาคมเพื่อดำเนินงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษขึ้นหลายสมาคมที่สำคัญ ได้แก่ สมาคมบาลีปกรณ์ จัดพิมพ์พระไตรปิฎกเป็นภาษาอังกฤษ พุทธสมาคมระหว่างชาติ (สาขาลอนดอน) ของพม่า ดีพิมพ์หนังสือชื่อ พระพุทธศาสนา พุทธสมาคมแห่งเกรตบริเตนและไอร์แลนด์ได้ออกวารสารชื่อ พุทธศาสตร์ปริทัศน์ สมาคมมหาโพธิ์ (สาขาลอนดอน) ของศรีลังกาออกวารสารชื่อ ชาวพุทธอังกฤษ และธรรมจักร เป็นต้น การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศอังกฤษนี้ถึงแม้พุทธสมาคมต่าง ๆ จะนับถือนิกายแตกต่างกัน เช่น นิกายเถรวาท นิกายมหายาน นิกายเซน นิกายสุขาวดี ฯลฯ แต่ทุกสมาคมก็มีความสามัคคีกันดี โดยมีการจัดกิจกรรม และประชุมกันบ่อยครั้งเพื่อทำให้พระพุทธศาสนาสามารถเผยแผ่ออกไปได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งได้มีการจัดตั้งพุทธสถาน หรือวิหารทางพระพุทธศาสนาขึ้นหลายแห่งในประเทศอังกฤษ เช่น พุทธวิหารลอนดอนของประเทศศรีลังกา วัดของมูลนิธิสงฆ์อังกฤษที่ถนนแฮมสเทท และมีวัดของชาวพุทธศรีลังกาที่ตำบลซิลิค กรุงลอนดอน วัดทิเบตที่ปิดดอล์ฟ ประเทศสกอตแลนด์ วัดไทยพุทธประทีปที่กรุงลอนดอนเกิดขึ้น ต่อมาก็มีวัดอื่น ๆ เช่น วัดป่าจิตตวิเวก เมืองแฮมไชร์ วัดป่าสันติธรรม เมืองวอริค วัดอมราวดี และวัดสังฆทาน เมืองเบอร์มิงแฮม ทำให้พระภิกษุไทยได้ไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา สอนวิปัสสนากรรมฐานให้แก่ชาวพุทธ

ในประเทศอังกฤษ โดยเฉพาะวัดป่าจิตตวิเวก วัดอมราวดี และวัดป่าสันติธรรม ได้มีชาวอังกฤษ มาบวชศึกษาปฏิบัติจากหลวงพ่อบุชา สุภทโท พระวิปัสสนาจารย์ผู้มีชื่อเสียง แล้วกลับไปเผยแผ่ ยังประเทศของตนเอง ทำให้งานเผยแผ่พระพุทธศาสนาจึงกระจายไปได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังมีพระเชมธัมโมได้เข้าไปสอนนักโทษตามทัณฑสถานต่าง ๆ โดยความร่วมมือของรัฐ และผลักดันให้คุกเป็นสถานปฏิบัติธรรมของนักโทษและโครงการองคูลีมาารเพื่อช่วยเหลือ นักโทษ โดยมีได้แบ่งว่านับถือศาสนาพุทธหรือศาสนาอื่น ๆ ทำให้มีชาวอังกฤษประกาศตนเป็น พุทธมามกะมากขึ้นเรื่อย ๆ

2. การเผยแผ่พุทธศาสนาในประเทศเยอรมนี ชาวพุทธกลุ่มแรกในเยอรมนี นำโดย ดร.คาร์ล ไฮเคนสติกเกอร์ ได้ก่อตั้งสมาคมเพื่อการเผยแผ่พุทธศาสนาในเยอรมนี ตั้งขึ้นที่เมือง เลบซิก เมื่อ พ.ศ. 2446 เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศเยอรมนี โดยมีการจัดแสดง ปาฐกถาธรรม และสนทนาธรรมเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเป็นประจำ อีกทั้งมีหนังสือเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนาที่มีชื่อเสียงมาก คือ หนังสือพระพุทธวจนะ ซึ่งเป็นหนังสือที่แปล และเรียบ เรียงจากภาษาบาลีเป็นภาษาเยอรมัน โดยพระภิกษุชาวเยอรมันที่ชื่อว่า ท่านญาณดิลก ซึ่งหนังสือเล่มนี้ยังได้รับการตีพิมพ์เป็นภาษาอื่น ๆ กว่า 10 ภาษา รวมทั้งภาษาไทยด้วย ต่อมา ในปี 2491 สมาคมมหาโพธิในศรีลังกา ประกาศให้พุทธสมาคมมิวนิกเป็นสาขาทำให้พุทธ สมาคมอื่น ๆ ในเยอรมนีมีการศึกษาพระพุทธศาสนา คือ มหาวิทยาลัยเฮลในเยอรมนีตะวันตก ทำให้มีการประสานกันกับทางศรีลังกามากขึ้น และต่างก็สมัครเข้าเป็นสาขาของสมาคมมหา โพธิดำเนินการเผยแผ่เอกสารต่าง ๆ ทำให้ชาวเยอรมันได้ยอมรับพระพุทธศาสนาตั้งแต่มานาน สงครามโลกครั้งที่ 2 แล้ว แต่เป็นเพียงกลุ่มส่วนน้อยเท่านั้น จนกระทั่งเมื่อลัทธินาซีเรืองอำนาจ พระพุทธศาสนาที่เริ่มเสื่อมไปจากประเทศเยอรมนีหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 มีผลให้เยอรมัน ถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเทศ พระพุทธศาสนาค่อย ๆ ได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ในประเทศ สาธารณรัฐเยอรมนี (เยอรมันตะวันตก) อีกทั้งการเผยแผ่พุทธศาสนาในประเทศเยอรมัน ตะวันตก ดำเนินการโดยเอกชนร่วมมือกับภิกษุสงฆ์จากญี่ปุ่น ไทย ศรีลังกา และทิเบต จัดพิมพ์ วารสาร และจุลสารเพื่อออกเผยแผ่ เช่น กลุ่มชาวพุทธเก่า ตีพิมพ์วารสารชื่อ ยาน สมาคมพระ ธรรมทูตศรีลังกา และชาวพุทธในเมืองฮัมบูร์ก ออกวารสารพระพุทธศาสนาฉบับภาษาเยอรมัน นอกจากนี้ก็มีการจัดแสดงปาฐกถาอภิปรายและสนทนาธรรมที่กรุงเบอร์ลินตะวันตกประมาณ 5 – 10 ครั้งต่อเดือน และเมื่อเยอรมนีตะวันตกได้รวมเข้ากับเยอรมนีตะวันออกเป็นประเทศ เดียวก็คงจะมีชาวเยอรมันประกาศตนเป็นพุทธมามกะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ อาศัยอยู่ในเมืองฮัมบูร์ก เบอร์ลิน สตตุการ์ต มิวนิก โคโลญ และแฟรงก์เฟิร์ต ส่วนการประกอบ พิธีกรรมทางศาสนาที่สำคัญจะกระทำกันที่ศาสนสภาแห่งกรุงเบอร์ลิน ปัจจุบันนี้ที่สหพันธ์ สาธารณรัฐเยอรมนี มีวัดไทยที่สำคัญ คือ วัดพุทธวิหารที่เมืองเบอร์ลิน วัดเตนัว วัดไทยมิวนิกที่ เมืองมิวนิก และวัดพุทธารามเบอร์ลิน ซึ่งเป็นศูนย์การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในเยอรมนี

3. การเผยแพร่พุทธศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์ พระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้าสู่ประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยผ่านทางพ่อค้าชาวดัตช์ และชาวพื้นเมืองจากประเทศศรีลังกา ที่เดินทางไปศึกษาเล่าเรียนในประเทศเนเธอร์แลนด์ หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีชาวพุทธในกรุงเฮกได้ฟื้นฟูพระพุทธศาสนาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง โดยการจัดตั้งชมรมชาวพุทธดัตช์ขึ้นมา เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพบปะสังสรรค์ของพุทธศาสนิกชนในประเทศเนเธอร์แลนด์ เพื่อดำเนินการเผยแพร่และกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ตามหลักของพระพุทธศาสนา ซึ่งพระพุทธศาสนาประเทศเนเธอร์แลนด์จะมีการดำเนินการเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เช่น สหภาพพระพุทธศาสนาแห่งออสเตรีย ศูนย์ธรรมจักรแห่งประเทศสวีเดนแลนด์ สมาคมสหภาพแห่งพระพุทธศาสนาในฟินแลนด์ พุทธสมาคมสวีเดน เป็นต้น ซึ่งพุทธสมาคม และกลุ่มชาวพุทธต่าง ๆ ได้แปลพระไตรปิฎกและคัมภีร์อื่น ๆ ทางพระพุทธศาสนาจากภาษาบาลีให้เป็นภาษาของประเทศนั้น ๆ พร้อมทั้งมีการจัดทำวารสารจุลสารต่าง ๆ ออกเผยแพร่ ซึ่งปัจจุบันการเผยแพร่พระพุทธศาสนาในประเทศเนเธอร์แลนด์ ดำเนินงานโดยพระภิกษุสงฆ์จากประเทศไทย ศรีลังกา และญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ และมีวัดไทยเกิดขึ้นเพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนา คือ วัดพุทธราม และวัดพุทธวิหารอัมสเตอร์ดัม โดยพระธรรมทูตที่ผ่านการอบรมจากมหาวิทยาลัยสงฆ์ไปอยู่ทำหน้าที่เผยแพร่พระพุทธศาสนา และเป็นที่คาดกันว่าในอนาคตอันใกล้นี้คงจะมีชาวดัตช์หันมายอมรับนับถือพระพุทธศาสนาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

4. การเผยแพร่พุทธศาสนาในประเทศฝรั่งเศส เริ่มขึ้นราว พ.ศ. 2471 โดยมีกลุ่มของพุทธศาสนิกชนชาวฝรั่งเศส ซึ่งมีคอนสแตนต์ ลอนสเบอรี เป็นผู้นำ ได้ร่วมกันจัดตั้งพุทธสมาคมชื่อ เล ซามิ ดู บุตติสเม ที่กรุงปารีส พุทธสมาคมแห่งนี้จะทำการเผยแพร่หลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนานิกายเถรวาทแล้ว ก็ยังได้จัดให้มีการแสดงธรรมอภิปรายเรื่องราวของธรรมะ ออการสารพระพุทธศาสนารายเดือน ฝึกอบรมการนั่งสมาธิ และวิปัสสนาให้แก่ผู้ที่สนใจ ทั้งยังได้นิมนต์พระสงฆ์จากประเทศไทย พม่า ลาว เดินทางไปแสดงพระธรรมเทศนาที่กรุงปารีส อีกทั้งคอนสแตนต์ก็ยังเป็นผู้ริเริ่มการแปลพระไตรปิฎกจากภาษาบาลีเป็นภาษาฝรั่งเศสด้วย ปัจจุบันสถานะของพระพุทธศาสนาในฝรั่งเศสยังไม่รุ่งเรืองนัก การเผยแพร่ และการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งดำเนินการโดยพระภิกษุจากไทย ญี่ปุ่น ศรีลังกา กลุ่มพุทธศาสนิกชนจากประเทศฝรั่งเศส และประเทศอังกฤษ และเมื่อถึงวันสำคัญทางพุทธศาสนาทุก ๆ ปี เช่น วันวิสาขบูชาชาวพุทธในกรุงปารีสจะประกอบพิธีเวียนเทียนกันที่วิหารของพุทธสมาคม เป็นการสร้างพื้นฐานของความเข้าใจถึงการรวมกันเป็นหนึ่งของธรรมะได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ การรวมจิตใจให้เป็นหนึ่งเพื่อรู้แจ้งความจริงในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปในลักษณะเอกภาพในความหลากหลาย

5. การเผยแพร่พุทธศาสนาในประเทศอดีตสหภาพโซเวียต อดีตสหภาพโซเวียตมีดินแดนครอบคลุมทั้งยุโรป และเอเชีย ซึ่งพระพุทธศาสนาได้เผยแพร่เข้าสู่สหภาพโซเวียต ซึ่งในขณะนั้นเรียกว่ารัสเซีย เมื่อครั้งที่พวกมองโกลภายใต้การนำของพระเจ้ากุบไลข่าน ยกทัพ

มารุกราน ยุโรปเมื่อ พ.ศ. 1766 และสามารถปกครองรัสเซีย อยู่เป็นเวลานานประมาณ 250 ปี แต่ทว่ามิชาวรัสเซียเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ยอมรับพระพุทธศาสนา และภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้มีผู้นำพระพุทธศาสนาเข้าไปเผยแผ่ในรัสเซียอีก เช่น มาตามเชอร์บาตรสกี และมร.บี.เอ็น.โตโปรอฟ แพลหนังสือธรรมบทจากภาษาบาลีเป็นภาษารัสเซีย พร้อมทั้งมีการจัดตั้งพุทธสมาคมขึ้นในรัสเซียด้วย มีชื่อว่า บิบลีโอเธคา พุทธิกา แต่การเผยแผ่พุทธศาสนาก็ทำได้ในขอบเขตที่จำกัด เนื่องจากสหภาพโซเวียตมีระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ จึงสั่งห้ามมิให้บุคคล องค์กร สมาคม ทำการโฆษณาเผยแผ่หลักธรรมคำสอนของศาสนาจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากทางการเสียก่อน แต่เมื่อมีการแยกตัวเป็นรัฐเอกราชต่าง ๆ ก็ทำให้ชาวพุทธกระจายกันออกไปแต่ละรัฐ เช่น สหพันธรัฐเซีย สาธารณรัฐลิทัวเนีย สาธารณรัฐคาซัคสถาน เป็นต้น ซึ่งโดยมากมักจะนับถือนิกายตันตระ ส่วนวัดมีเหลืออยู่เพียงไม่กี่แห่ง โดยวัดส่วนใหญ่แต่ก็ถูกปรับเปลี่ยน หรือดัดแปลงทำเป็นพิพิธภัณฑ์เพื่อการศึกษา และบางแห่งก็ทำเป็นสถานที่ราชการ ซึ่งวัดสำคัญ ๆ ได้แก่ วัดไอโวกินสกีมหายาน และวัดอีโวลกาในสหพันธรัฐเซีย เป็นต้น ซึ่งเมื่อสหภาพโซเวียตล่มสลาย พุทธศาสนากลับฟื้นคืนตัว มีชาวรัสเซียโดยเฉพาะในแถบเอเชียกลางหันกลับมานับถือพุทธศาสนา และทำให้เกิดใหม่ของพุทธศาสนาในรัสเซีย (Jim, B. and Prapatson, A., 2011)

สรุป

พัฒนาการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในอดีตที่ผ่านมา ได้แก่ ยุคโบราณที่ไม่มีหลักฐานยืนยันแน่นอนว่าพระพุทธศาสนาแพร่ขยายเข้าสู่ยุโรปตั้งแต่เมื่อไร แต่คาดว่าเริ่มจากความสนใจของปัจเจกบุคคลชาวยุโรป ต่อมาเป็นยุครุ่งเรืองที่พระพุทธศาสนาแผ่ไปสู่ชาวยุโรป เนื่องจากเป็นที่สนใจของนักปราชญ์ชาวยุโรป ทำให้มีการพิมพ์ และแปลคัมภีร์พระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก และยุคใหม่ที่พระพุทธศาสนากลับใหม่ขยายเข้าไปยังชาวยุโรปมากขึ้น ทำให้มีการกระจายเป็นสังคมใหม่ที่มีวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาแบบตะวันตกในวิถีวัฒนธรรมชาวยุโรป และขยายตัวไปปรากฏอยู่ทุกมุมโลก เนื่องจากพุทธศาสนามีหลักแห่งเหตุผลที่ให้อิสระแก่ผู้นับถือ มีหลักธรรมที่ส่งเสริมให้คนมีความรัก และความเมตตาต่อกัน มีงานเขียนทางวิชาการเพื่อสร้างสรรค์สังคม มีศาสนวัตถุแห่งอารยธรรมของความศรัทธา และมีศูนย์การเรียนรู้ที่ปฏิบัติได้จริง แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเองจากปัญหาระบบทุนนิยมที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพที่ทำให้ไม่มีเวลามาเข้าวัด มีปัญหาพระผู้นำชาติวิสัยทัศน์ในการเผยแผ่พุทธศาสนาที่ชัดเจน รวมถึงองค์กรสงฆ์ยังไม่เข้มแข็งพอ ปัญหาพระสงฆ์ยังไม่เข้าใจภาษา ทำให้การสื่อสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร และมีแนวทางการเผยแผ่พุทธศาสนาในทวีปยุโรปโดยใช้ปรัชญาวิชาการ นิกาย และพัฒนารูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้ทันสมัย เพราะชาวยุโรปเกิดเลื่อมใส และหันมานับถือพระพุทธศาสนา ได้แก่ อังกฤษ เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส

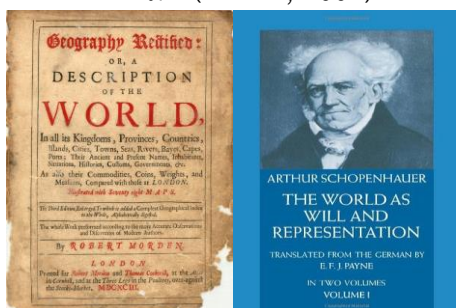
และอดีตสหภาพโซเวียต และมีแนวโน้มในอนาคตว่าจะมีชาวยุโรปประกาศตนเป็น
พุทธมามะกะมากขึ้น ดังภาพที่ 1 - 8

ภาพที่ 1 พระไตรปิฎก ฉบับบาลี - ไทย
ที่มา: (TARAD, 2007)

ภาพที่ 2 แผนที่ทวีปยุโรป
ที่มา: (Aorrawan, K., 2019)

ภาพที่ 3 หนังสือ description of the
Worldและ The World as Will and
Representation
ที่มา: (Barry, L.R., 2017)

ภาพที่ 4 พระโพธิญาณเถระ (ชา สุภทโท)
กับลูกศิษย์ที่เป็นชาวต่างชาติในคราว
เดินทางไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุโรป
ที่มา: (Wikipedia, 2018)

ภาพที่ 5 การขยายตัวของพระพุทธศาสนา
เถรวาทและมหายานที่ขยายเข้าไปยังยุโรป
ที่มา: (History learning unit, n.d.)

ภาพที่ 6 หนังสือ “ประทีปแห่งเอเชีย”
ที่มา: (SE Old Student Club (LSE),
1988)

ภาพที่ 7 วัดพุทธปทีป กรุงเทพมหานคร
ที่มา: (Phramaha Narin Narinho, 2012)

ภาพที่ 8 พระอุโบสถวัดพุทธปทีป
ที่มา: (Art Bangkok, 2012)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการสอนปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานภาษาอังกฤษ โดยให้พระสงฆ์ บุคลากรภายในวัด และผู้ที่เกี่ยวข้องได้เรียนรู้ ทั้งภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของชาวยุโรปเพื่อขยายงานให้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถที่จะอธิบายธรรมะให้กับชาวต่างชาติได้ รวมถึงการเผยแผ่ศีลธรรมทางสถานีวิทย์ โทรทัศน์ วิชยูกระจายเสียงในชุมชน และทางอินเทอร์เน็ต อีกทั้งควรมีการจัดงานสัมมนาชาวพุทธนานาชาติในยุโรปด้วย เพื่อให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นไปอย่างเข้มแข็ง และต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- Almond P. C. (1988). *The British discovery of Buddhism*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Aorrawan, K. (2019). *European countries*. Retrieved May 28, 2019, from <https://thankyou0874277257.wordpress.com>
- Art Bangkok. (2012). *Buddhist temple, Wat Phutthaphatep*. เรียกใช้เมื่อ 28 May 2019 จาก <http://www.artbangkok.com/?p=2656>
- Barry, L. R. (2017). *Antique Map*. Retrieved March 26, 2019, from <https://raremaps.com/gallery/detail/18792>
- Chom Yut House. (2000). *Buddhism in Europe*. Retrieved May 28, 2019, from https://www.baanjomyut.com/library_2/extension-3/buddhism_in_europe_america/01.html
- Daycho, K. (2019). Awaken goodness in one's heart with 12 core values of Thai people. *Journal of Community Development*, 7(7), 7–16.
- Daycho, K. (2019). Buddhism: hinder or develop society. *In attending the 1st academic conference and national research presentation, February 22*

2019. building Roi Et Buddhist College: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Edward C., A. (2010). *Short History of Buddhism. Translated by Somwang Kaewsub. (n.d.). History of Buddhism.* Chiang Mai: Department of Philosophy and Religion, Faculty of Humanities, Chiang Mai University.
- Grassl, W. (2010). quinas on management and its development. *Journal of Management Development*, 29(7), 706-715.
- Jim, B. and Prapatson, A. (2011). *Buddhism in Russia which was suppressed in the Soviet Union was resurrected after the fall of the communist regime in that country.* Retrieved March 26, 2019, from [https://www. voathai. com/a/buddhism-rebounds-in-russia-voathai-pa-mon11july11-125608023 /924835.html](https://www.voathai.com/a/buddhism-rebounds-in-russia-voathai-pa-mon11july11-125608023/924835.html)
- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1999). *Theravada Buddhism in various countries.* Bangkok: Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Nuam, S. (2001). *Western Buddhist Savannakhet 1.* Bangkok: Mahamakut Buddhist University.
- Phamaha Suriya Worramati. (2015). A Study of Concept and Principle in Disseminating Buddhism of Thai Buddhist Missionary Monks in the United States of America. *journal of MCU Humanities*, 1(1), 67-72.
- Phamahahumnouy Miraka. (2016). Guidelines for the Dissemination of Buddhism in the Country : Case Study of Netherland. *Buabandit Journal of Educational Administration*, 16(1), 169-176.
- Phaphasert Narato, et al. (2017). The Holistic Health Care of The Elders According to Buddhist Concept in Hua Sai Sub-District Municipality, Hua Sai District, Nakhon Si Thammarat Province. *journal of Social Science and Buddhistic Anthropology*, 2(1), 1-7.
- Phra Akaradej Yan Teoch (Lopaphon). (2014). Buddhist philosophy of education. *journal of Electronic Innovative distance learning*, 4(2), 49-62.
- Phra Nattakitt Suddhamano (Udomphol). (2017). The Propagation of Theravada Buddhism in England. *Journal of Chandrakasemsarn*, 23 (44), 33-47.
- Phra Phan Thongwisutthipanyo (Pho Meechai) et al. (2019). Study of meditation practice to improve quality of life in accordance with the guidelines of

- the Dharma Practice Center, Wat Pa Na Khun Noi Na Sai Thong District Vientiane City. *In attending the 1st academic conference and national research presentation, February 22 2019.* building Roi Et Buddhist College: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Phramaha Narin Narinho. (2012). *Buddhist Temple, London*. Retrieved May 27, 2019, from <http://www.alittlebuddha.com/PM%20Narin%20In%20Europe%202012/phramahanarinineurope04.html>
- Phramaha Sutit Apakro. (2015). Buddhism and social development. ใน *Social Development, Faculty of Social Sciences*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Porramat, S. (2019). Threefold and social development. *In attending the 1st academic conference and national research presentation, February 22 2019.* building Roi Et Buddhist College: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Pukdisan S., et al. (2018). Principles of Dharma for Administration. *Thai Higher Education in Thailand 4.0, April 30 2018*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Sathien, P. (2001). *History of Buddhism*. Bangkok: Creative Book Company Limited.
- SE Old Student Club (LSE). (1988). *Light of Asia 01*. Retrieved May 27, 2019, from <http://www.dharmagateway.com/buddha/buddha-misc/light-of-asia-01.htm>
- TARAD. (2007). *The Pali-Thai Tripitaka Dictionary 1*. Retrieved May 28, 2018, from http://malai.tarad.com/product.detail_1006001_th_5503797#
- Ven. Vorasak Candamitto. (1972). *Buddhist organizations in Great Britain*. England: University of Durham.
- Wikipedia. (2018). *Phra Bodhisin Thera (Cha supha Tho)*. Retrieved May 2019, 28, from <https://th.wikipedia.org/wiki/>

การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE INFRA-STRUCTURE DEVELOPMENT ADMINISTRATION OF
KHONG KRABOU SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION OF
PAKPHANANG DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

เอก อังคมธากร

Aek Angghamethakorn

กัณตภณ นูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

เดชชาติ ตริทรัพย์

Detchat Treesap

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: dhammathito2534@outlook.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 6,276 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

* Received 2 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านถนน ($\bar{X} = 3.76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านทางระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนด้านน้ำประปา ($\bar{X} = 3.66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามการเห็นด้วยของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อายุ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอยต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม

คำสำคัญ: การบริหาร, การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) To study the opinion towards infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the opinion towards infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province. 3) To study the suggestion were concerned with promotion on infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province, totally 6,276

persons, sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W.Morgan, got the sample at the number of 362 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed and open-end questions. Data analysis by package computer program, the statistics were used as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The people's opinion towards infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province by overviews are at high level, while consider in each aspects from more to less find that the aspect of road is the highest mean and follow up the aspect of public electricity and the aspect of water supply is the lowest mean, respectively.

2. The comparative results of infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province in term of sex finds that there is different as statistical significance at .001, in term of age finds that there is different as statistical significance at .01, in term of degree of education find that there is different as statistical significance at .05 and occupation and monthly income finds that there is not different as statistical significance at .05.

3. The suggestion are concerned with promotion on infra structure administration of Khlong Krabou sub district administrative organization, Pakpanang district, Nakhon Si Thammarat province finds that there should immediately repair and link the road between village for standardization. There should improve the quality of water supply to get clean without stain and bad smell throughout supplying and more install public electricity for village coverage. The water way did not enough and coverage, get struggle while raining. To get a bad smell and contaminated, there should have more water way.

Keywords: Administration, Infrastructure Development, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

การตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเจตนารมณ์ที่จะกระจายอำนาจการปกครองกลางไปสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อประชาชนในท้องถิ่นจะได้มีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลตรงตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและ ทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่สำคัญคือการจัดระบบบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ยังได้วางแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโอนงาน ถ่ายโอนงบประมาณ ถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และวางแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลัก คือ การกระจายภารกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินให้กับท้องถิ่น ทั้งหมด 245 ภารกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และด้านการดูแลรักษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากขึ้น ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (พระครูสุวรรณวรการ (พุทธญาโณ), 2553)

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คຸ້ມครอง การปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย แผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นวางแผนการพัฒนาตำบล และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนาตำบล รวมทั้งประสานแผนงาน โครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาอำเภอแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาประเทศต่อไป หากองค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ ความเข้าใจ

และความเห็นสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นแล้ว ย่อมจะส่งผลให้ การพัฒนาประเทศ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนในที่สุด การที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้บริหารงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาได้ช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว พบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินงาน คือองค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ทำให้บทบาทที่ปฏิบัติจริงในการวางแผน และพัฒนาตำบล ยังไม่ครอบคลุมบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กำหนดไว้ โดยการพัฒนาส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะให้ความสำคัญกับ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การพัฒนาถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร มากกว่าการพัฒนาประชากร แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สามารถพัฒนาตำบลได้ครอบคลุมตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

การบริหารจัดการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชนของตนให้เข้มแข็งทั้งด้านศักยภาพ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และประวัติศาสตร์โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น ให้มีใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยรวมสามารถตอบสนองความต้องการได้ในระดับหนึ่งแต่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ถนนภายในตำบลส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตประมาณร้อยละเจ็ดสิบของถนนทั้งตำบล ส่วนที่เหลือเป็นถนนหินคลุก ถนนลูกรัง และถนนดิน มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้ครบทุกหมู่บ้าน แต่ระบบการผลิตน้ำประปามีความแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ของหมู่บ้าน และมีการก่อสร้างทางระบายน้ำถาวรในพื้นที่รับน้ำประมาณร้อยละยี่สิบของพื้นที่ทั้งตำบล อย่างไรก็ตามการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนและมีการบูรณาการปัจจัยต่าง ๆ เช่น งบประมาณ หรือนโยบายการบริหารสามารถส่งผลกระทบต่อการให้บริการประชาชนได้ ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมและไม่เสมอภาคเกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม บางพื้นที่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่แต่บางพื้นที่ไม่ได้รับการพัฒนา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน จากปัญหาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยัง ขาดความรู้ ความเข้าใจ ถึงหลักการบริหารการพัฒนา จึงทำให้การบริหารการพัฒนานั้น ไม่ครอบคลุมไปถึงประชาชนทั่วไปที่ได้รับผลประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบล การพัฒนาจึงเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่มีความแน่นอน และขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประเมินผลการให้บริการและเป็นการรับทราบปัญหาของการให้บริการที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

ต่อไปอย่างไร เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 6,276 คน (ตามข้อมูลทะเบียน งานพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ พ.ศ. 2561) กลุ่มตัวอย่างกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 362 คน (สงศรี ชมพูนุท, 2554) วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด 13 หมู่บ้านใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบบัญชีไตรยางศ์ เพื่อหากลุ่มตัวอย่างจำนวน 362 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้ว 362 คน คูณกับจำนวนประชากรซึ่งแบ่งตามหมู่บ้าน และทำการหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด ตามตาราง 3.1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 362 คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยการสุ่มหลังคาเรือน คือ จำนวนหลังคาเรือนหารด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเพื่อหาช่วงห่างการสุ่มหลังคาเรือนในแต่ละหมู่บ้าน เช่น บ้านนาออก $33/7 = 5$ จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มคือ 5 หลังคาเรือนเลือก 1 ตัวอย่างด้วยกลุ่มตัวอย่างเจาะจงเป็นหัวหน้าครัว หรือผู้อ่านาในบ้านนั้น ๆ สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านทำอย่างนี้จนครบทุกหมู่บ้านจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านนาออก	33	113	7
2	บ้านนาตื้น	75	311	18
3	บ้านงาม	86	422	24
4	บ้านตรง	86	310	18
5	บ้านเกาะพุด	132	460	27
6	บ้านคลองหัวไทร	206	740	43
7	บ้านเสม็ดเอน	181	597	34
8	บ้านคลองขุด	172	518	30
9	บ้านบางสระ	252	802	46
10	บ้านบางอิฐ	122	448	26
11	บ้านปากโอ	96	318	18
12	บ้านคลองน้อย	179	634	37
13	บ้านคลองควาย	169	603	35
รวม		1,789	6,276	362

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามควรอยู่ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1 ทุกข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้อย อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .901

6. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ท (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ท แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ท (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำถามปลายเปิดนำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านถนน ($\bar{X} = 3.76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านทางระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนด้านน้ำประปา ($\bar{X} = 3.66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงผลการบริหารงานด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับการเห็นด้วย		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านถนน	3.76	0.46	มาก
ด้านน้ำประปา	3.66	0.47	มาก
ด้านไฟฟ้าสาธารณะ	3.70	0.54	มาก
ด้านทางระบายน้ำ	3.69	0.63	มาก
รวม	3.70	0.48	มาก

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่าเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามการเห็นด้วยของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ชาย	161	3.60	0.47	-3.51	0.001***
หญิง	201	3.78	0.47		

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	2.99	3	1.00	4.51	0.004**
	ภายในกลุ่ม	79.14	358	0.22		
	รวม	82.13	361			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.89	3	0.63	2.82	0.039*
	ภายในกลุ่ม	80.24	358	0.22		
	รวม	82.13	361			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.05	3	0.35	1.55	0.201
	ภายในกลุ่ม	81.08	358	0.23		
	รวม	82.13	361			
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	0.81	3	0.27	1.19	0.314
	ภายในกลุ่ม	81.32	358	0.23		
	รวม	82.13	361			

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่าเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านน้ำประปา มีความถี่มากที่สุด คือ ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ บางจุดที่ท่อประปาแตกยังไม่ได้รับการซ่อมแซม ควรริบดำเนินการซ่อมแซม รongลงมา ด้านทางระบายน้ำ คือ ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม ด้านไฟฟ้าสาธารณะ คือ ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอย ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง และด้านถนน มีความถี่น้อยที่สุด คือ ควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรเพิ่มการก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตร และควรมีมาตรการในการจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกที่วิ่งผ่านถนนลาดยาง หรือคอนกรีต ของหมู่บ้าน

ตารางที่ 4

แนวทางส่งเสริม		ความถี่
1	ด้านถนน	
	ควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรเพิ่มการก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตร และควรมีมาตรการในการจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกที่วิ่งผ่านถนนลาดยาง หรือคอนกรีต ของหมู่บ้าน	41
รวม		41
2	ด้านน้ำประปา	
	ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ บางจุดที่ท่อประปาแตกยังไม่ได้รับการซ่อมแซม ควรริบดำเนินการซ่อมแซม	60
รวม		60
3	ด้านไฟฟ้าสาธารณะ	
	ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอย ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง	45
รวม		45
4	ด้านทางระบายน้ำ	
	ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม	57
รวม		57

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การจัดทำแผนพัฒนาเพื่อนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มองเห็นความสำคัญของการร่วมกำหนดความต้องการ ร่วมจัดทำแผนพัฒนา ร่วมตรวจสอบ ร่วมติดตามและประเมินผล การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรงตามความต้องการของประชาชน จึงทำให้สามารถบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและการพัฒนาการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั่วถึงครอบคลุมพื้นที่ ทำให้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภาพ ทบหลง ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านแหล่งน้ำและชลประทาน และด้านระบบระบายน้ำ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านระบบประปาหมู่บ้าน ด้านการคมนาคมและด้านระบบไฟฟ้า ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามขนาดของหมู่บ้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะในการศึกษา คือ การก่อสร้างถนนควรก่อสร้างให้เรียบร้อยและเกิดความสะดวกสบาย ควรจัดให้มีไฟฟ้าส่องสว่างครบทุกแยก ควรมีการบริการที่รวดเร็วขึ้น ควรมีการบริการน้ำดื่มที่สะอาดและราคาถูกรางระบายน้ำควรมีสภาพมั่นคงแข็งแรงขึ้น (สมภพ ทบหลง, 2560)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านถนน พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านถนน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปราชัยได้ว่า การให้บริการที่ตรงต่อความต้องการความรวดเร็วในการให้บริการการให้บริการแบบเสร็จสมบูรณ์การให้บริการด้วยความถูกต้องตรวจสอบได้ ประเภทของถนนที่มีอยู่มีความเหมาะสมขนาดของถนนที่ก่อสร้างมีความเหมาะสม คุณภาพของถนนที่ก่อสร้างเหมาะสม ความสะดวกปลอดภัยของถนนในการสัญจร ความเพียงพอของถนนกับความจำเป็นในการสัญจร ถือได้ว่าผู้บริหารจัดการเรื่องนี้ได้ดีอยู่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิศ เสาแก้ว ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพ ปัญหา และศึกษาแนวทางการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาล ผู้ใหญ่บ้าน/ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน ของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 310 คนและผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยปัญหาอยู่ในระดับมาก (ชลธิศ เสาแก้ว, 2560)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ด้านน้ำประปา พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านน้ำประปา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปราชัยได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า การสำรวจปัญหา

ความต้องการ และดูแลติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิดและกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติแก้ไขปัญหาย่อยอย่างชัดเจน ประเภทของระบบประปามีความเหมาะสม ขนาดท่อส่งน้ำประปามีความเหมาะสมคุณภาพของระบบประปาที่ก่อสร้างความสะอาดและคุณภาพของน้ำประปา ปริมาณน้ำประปามีใช้เพียงพอและการจ่ายน้ำประปามีความสม่ำเสมอ มีช่องทางสำหรับรับฟังปัญหาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนโดยตรง ถือได้ว่าผู้บริหารจัดการเรื่องนี้ได้ดีอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีตต์ เรียมริมมะดัน ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้าสาธารณะสูงที่สุด รองลงมาเป็นด้านถนน ด้านน้ำประปา และด้านทางระบายน้ำมีความพึงพอใจต่ำที่สุด ด้านถนนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเพียงพอของถนนกับความจำเป็นในการสัญจรสูงที่สุด ด้านน้ำประปามีความพึงพอใจเกี่ยวกับขนาดท่อส่งน้ำประปามีความเหมาะสมสูงที่สุด ด้านไฟฟ้าสาธารณะมีความพึงพอใจเกี่ยวกับจุดติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะมีความเหมาะสมสูงที่สุด ด้านทางระบายน้ำมีความพึงพอใจเกี่ยวกับประเภทของทางระบายน้ำมีความเหมาะสมสูงที่สุด และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พื้นที่อยู่อาศัยมีผลต่อความพึงพอใจด้านถนน ด้านน้ำประปา ด้านไฟฟ้าสาธารณะ และด้านทางระบายน้ำ ข้อเสนอแนะของประชาชน ด้านถนนถนนควรมีการปรับปรุงคุณภาพของถนนให้ดีขึ้น ด้านน้ำประปาควรปรับปรุงคุณภาพน้ำ ก่อสร้างทดแทนระบบประปาให้มีคุณภาพมากขึ้น ด้านไฟฟ้าสาธารณะควรติดตั้งโคมไฟที่ได้มาตรฐาน ด้านทางระบายน้ำควรสนับสนุนงบประมาณให้มีการก่อสร้างให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ขุดลอกในจุดที่ตื้นเขิน (วาทีตต์ เรียมริมมะดัน, 2557)

สรุป

1. ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านถนน ($\bar{X} = 3.76$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ($\bar{X} = 3.70$) ด้านทางระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.69$) ส่วนด้านน้ำประปา ($\bar{X} = 3.66$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามการเห็นด้วยของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับการศึกษา ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอยต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกในการทำงาน คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

1.1 ด้านถนน พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านถนน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรริบดำเนินการซ่อมแซม ควรให้มีการจัดทำถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ให้ได้มาตรฐาน ควรเพิ่มการก่อสร้างถนนเพื่อการเกษตร และควรมีมาตรการในการจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกที่วิ่งผ่านถนนลาดยาง หรือคอนกรีต ของหมู่บ้าน

1.2 ด้านน้ำประปา พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านน้ำประปา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือ อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรปรับปรุงในเรื่องของคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ บางจุดที่ท่อประปาแตกยังไม่ได้รับการซ่อมแซม ควรริบดำเนินการซ่อมแซม

1.3 ด้านไฟฟ้าสาธารณะ พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชด้านไฟฟ้าสาธารณะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ด้านสาธารณูปการควรมีการก่อสร้างไฟฟ้าสาธารณะตามถนนและตามซอยต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

1.4 ด้านทางระบายน้ำ พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อการบริหารด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านทางระบายน้ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือ อำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ทางระบายน้ำยังมีไม่เพียงพอ ยังไม่ทั่วถึงทั้งหมู่บ้าน เวลาฝนตกน้ำจะท่วมขังในบางจุดที่ไม่มีทางระบาย เมื่อน้ำขังเป็นเวลานานทำให้น้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น จึงควรก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มเติม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาคุณภาพน้ำประปาเพราะน้ำไม่สะอาด ชุ่น มีตะกอนและมีกลิ่นเหม็น น้ำไหลไม่สม่ำเสมอ

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภopakพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประสิทธิภาพให้ดีขึ้น

2.3 ควรศึกษาในรายละเอียดส่วนย่อยของการพัฒนาชุมชน ในแต่ละด้าน อย่างละเอียดเพื่อสนับสนุนข้อมูลการวิจัยให้ตรงกับความจริงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชลธิศ เสาแก้ว. (2560). แนวทางพัฒนาการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

พระครูสุวรรณวรการ (พุทธญาโณ). (2553). ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในจังหวัดปทุมธานี. ใน วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วาทีตต์ เรียมริมมะดัน. (2557). ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครราชสีมา. ใน วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

สงศรี ชมพวงค์. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สมภพ ทบหลง. (2560). ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม. ใน วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

**การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R
ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช***
**THE GARBAGE MANAGEMENT OF PEOPLE ACCORDING TO 3Rs
MODEL IN CHAMAI SUBDISTRICT MUNICIPALITY, THUNGSONG
DISTRICT, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE**

พัชรชล หนูนารถ

Pacharachon Noonart

กัณฑ์ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

เดชชาติ ตริทรัพย์

Detchat Treesap

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: alicephath@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน วิธีการสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

* Received 2 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ ส่วน ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ภาครัฐควรรณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมายเห็นความสำคัญของการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง ภาครัฐควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล

คำสำคัญ: การจัดเก็บขยะมูลฝอย, หลัก 3R, เทศบาลตำบลชะมาย

Abstract

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) To study the management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) To study the suggestion were concerned with promotion on the management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Sub district municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province, totally 13,286 persons, sample size according to the table of R.V. Krejci and D.W.Morgan, got

the sample at the number of 372 persons. Stratified Random sampling The instrument for data collection was questionnaire both closed and open-end questions. Data analysis by package computer program, The statistics were used as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province by overviews are at high level, when consider in each aspects from more to less find that the aspect of garbage reduce is the highest mean and follow up the aspect of reuse and the aspect of recycle is the lowest mean, respectively.

2. The comparative results of management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in term of age find that there are different as statistical significance at .001, in term of degree of education find that there are different as statistical significance at .05, in term of sex, occupation and monthly income found that there were not different as statistical significance at .05.

3. The suggestion are concerned with promotion on management of garbage of people according to 3Rs model in Chamai Subdistrict municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province find that there should have campaign on garbage separation before throwing, to have training for more awareness in reduction of garbage, to have project for making a reduction and using of garbage in community in each types of garbage at home, school, and office for insert on the process of recycle.

Keywords: Garbage, 3Rs Model, Chamai Subdistrict Municipality

บทนำ

การเติบโตของเมืองที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็กก็ตาม ปริมาณขยะมูลฝอยจะมีความแตกต่างกันไปตามแหล่งกำเนิด เช่น ขยะมูลฝอยจากบ้านเรือน ส่วนใหญ่จะเป็นเศษอาหารที่เหลือจากการเตรียมการปรุงอาหาร และการบริโภค รวมทั้งเศษกระดาษ พลาสติก สิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว ขยะมูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรมก็มีลักษณะต่าง ๆ แปรเปลี่ยนตาม

ประเภทอุตสาหกรรมนั้น ๆ ขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งอยู่ตามถนน แม่น้ำ ลำคลอง หรือที่สาธารณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นใบไม้ เศษกระดาษ วัสดุพลาสติก เศษดิน เป็นต้น ซึ่งขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นเหล่านี้หากปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการเก็บรวบรวม นำไปกำจัดอย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากจะทำให้ชุมชนขาดความสะอาด ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นที่น่ารังเกียจแล้ว ยังทำให้เกิดมลพิษต่อสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย เช่น การปนเปื้อนของแหล่งน้ำ อากาศ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ แมลง เชื้อโรค และมีการแพร่กระจายตัวของเชื้อโรค แต่ที่ผ่านมาปรากฏว่าชุมชนไม่สามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาเหตุจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างต่อเนื่อง การมีผลผลิตทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวันทำให้เกิดค่านิยมในการบริโภคสินค้าที่สูงขึ้นสร้างปัญหาขยะมูลฝอยมากขึ้นด้วย (กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2556)

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มขึ้นของประชากรก่อให้เกิดปัญหาทรัพยากรย่อยหรือและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และด้วยการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นมีกิจกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยกิจกรรมส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการอุปโภคที่มีของเหลือและถูกทิ้งในรูปของขยะมูลฝอย ในอดีตการทิ้งขยะมูลฝอยโดยไม่ได้จัดการนั้นไม่ก่อให้เกิดปัญหา หรือผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมมากนัก เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มาก ปริมาณขยะมูลฝอยก็น้อยทำให้พื้นที่ในการรองรับขยะมูลฝอยได้ ประกอบกับการนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับมาใช้ในการพัฒนาประเทศทำให้มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ มากมาย เพื่อการผลิตสินค้า และการบริหารในการเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศแต่ผลที่เกิดขึ้นตามมา คือ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสภาพแวดล้อม รวมทั้งก่อให้เกิดมลภาวะและเกิดปัญหาสังคมปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมา (สำนักสิ่งแวดล้อม, 2555)

เทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดการขยะมูลฝอยในอนาคตมีแนวโน้มของปัญหามากยิ่งขึ้น เนื่องจากสาเหตุหลายประการได้แก่ รูปแบบและองค์ประกอบของขยะมูลฝอยจะมีความยากต่อการกำจัดมากยิ่งขึ้น การต่อต้านคัดค้านของประชาชนในการสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย การขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเก็บรวบรวม การขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอย นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงานตลอดจนงบประมาณในการดำเนินการ รวมทั้งการดำเนินการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ยังเป็นประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การจัดการขยะมูลฝอยขาดประสิทธิภาพ ด้วยเหตุที่เทศบาลตำบลชะมาย มีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ทำให้การจัดการขยะมูลฝอยที่ถูกวิธีโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยนั้นทำได้ยาก จากสภาพรถบรรทุกขยะที่มีความชำรุดต้องซ่อมแซมอยู่เป็นประจำทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณในการบำรุงรักษาทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก จนไม่สามารถจัดซื้อรถบรรทุกขยะใหม่ได้ เนื่องจากราคาสูง เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณของเทศบาล

ตำบลชะมายและภารกิจอื่นที่ต้องให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน อีกทั้งพนักงานจ้างที่ทำหน้าที่รับผิดชอบด้านการเก็บ ขน ขยะมูลฝอยมีน้อยไม่สามารถออกเก็บ ขน ขยะมูลฝอยได้ทั่วถึงทุกวัน จึงทำให้เกิดการร้องเรียนจากประชาชนและหน่วยงานราชการในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการบริการเก็บ ขนขยะมูลฝอยตามมา เพื่อแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยในชุมชนให้มีปริมาณลดน้อยลง จึงได้มีการวางแผนโดยการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้มีการลดปริมาณขยะ การนำกลับมาใช้ซ้ำการนำกลับมาใช้ใหม่ และส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการของเทศบาล นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดที่จะกำจัดขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และสร้างพฤติกรรมคัดแยกขยะให้กับเยาวชนโดยการทำโครงการธนาคารขยะโรงเรียน (กรมควบคุมมลพิษ, 2554)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน และสร้างแรงจูงใจต่อการจัดการขยะมูลฝอย ความรู้และวิธีการกำจัดขยะของประชาชน ณ แหล่งกำเนิดนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการขยะและเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R มาใช้ในชุมชนทั่วทั้งจังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน (สำนักงานเทศบาลตำบลชะมาย, 2554) กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง 372 คน (สงศรี ชมพูนุท, 2554) วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด

8 หมู่บ้าน ใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบบัญญัติไตรยางศ์ เพื่อหากลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้ว 372 คน คูณกับจำนวนประชากรซึ่งแบ่งตามหมู่บ้าน และทำการหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด ตามตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 372 คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยการสุ่มหลังคาเรือน คือหาช่วงการสุ่มของหลังคาเรือนในแต่ละหมู่บ้านการหาช่วงห่าง คือ จำนวนหลังคาเรือนหารด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเพื่อหาช่วงห่างการสุ่มหลังคาเรือนในแต่ละหมู่บ้าน เช่น บ้านหนองหว้า $1,481/64 = 23$ จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มคือ 23 หลังคาเรือนเลือก 1 ตัวอย่างด้วยกลุ่มตัวอย่างเจาะจงเป็นหัวหน้าครัว หรือผู้อำนาจในบ้านนั้น ๆ สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านทำอย่างนี้จนครบทุกหมู่บ้านจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านหนองหว้า	1,481	2,278	64
2	บ้านด่านปาบ	1,448	1,595	45
3	บ้านเขากลาย	587	740	21
4	บ้านห้วยชัน	717	1,628	46
5	บ้านวังหีบ	261	936	26
6	บ้านนาคำทวด	820	1,429	40
7	บ้านคลองชีเปล	1,539	2,552	72
8	บ้านนาแฝด	1,381	2,107	59
รวม		8,234	13,265	372

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็น

แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามควรร้อยตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .901

6. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับ

การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของไลเคิร์ท แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของไลเคิร์ท (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำถามปลายเปิดนำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ ส่วน ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการจัดเก็บ

การจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R	ระดับการจัดเก็บ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	3.58	0.51	มาก
ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ	3.54	0.54	มาก
ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	3.53	0.55	มาก
รวม	3.55	0.48	มาก

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี อายุ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ชาย	140	3.69	0.46	- 0.59	0.555
หญิง	232	3.72	0.45		

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	4.65	3	1.55	7.07	0.000***
	ภายในกลุ่ม	80.60	368	0.22		
	รวม	85.25	371			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.95	3	0.65	2.87	0.036*
	ภายในกลุ่ม	83.30	368	0.23		
	รวม	85.25	371			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.13	3	0.04	0.19	0.902
	ภายในกลุ่ม	85.12	368	0.23		
	รวม	85.25	371			
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	0.74	3	0.25	1.08	0.358
	ภายในกลุ่ม	84.50	368	0.23		
	รวม	85.25	371			

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอฟุ่่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอฟุ่่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีความถี่มากที่สุด คือ จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล ควรจัดตั้งธนาคารขยะหรือวัสดุเหลือใช้ ตลาดนัดขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ สหกรณ์สินค้ารีไซเคิล การบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว รองลงมา ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ คือ จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงรูปแบบของกิจกรรม โดยจัดทำเอกสารเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนในเรื่องการนำกลับมาใช้ซ้ำ และด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย มีความถี่น้อยที่สุด คือ ควรรณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมายเห็นความสำคัญของการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย

ตารางที่ 4 แสดงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม		ความถี่
1	ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	
	1.1 ควรรณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมายเห็นความสำคัญของการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง	30
	1.2 จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย	19
รวม		49
2	ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ	
	2.1 จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน	35
	2.2 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงรูปแบบของกิจกรรม โดยจัดทำเอกสาร เพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนในเรื่องการนำกลับมาใช้ซ้ำ	20
รวม		55
3	ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	
	3.1 จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล	35
	3.2 ควรจัดตั้งธนาคารขยะหรือวัสดุเหลือใช้ ตลาดนัดขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ สหกรณ์สินค้ารีไซเคิล การบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว	22
รวม		57

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอกู่สง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอกู่สง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยประชาชนให้ความสำคัญกับการคัดแยกขยะมูลฝอยมากเป็นลำดับแรกทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนคำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเองและผู้อื่นเพราะหากมีการคัดแยกขยะไม่ถูกต้องอาจก่อให้เกิดอันตรายได้อีกทั้งการแยกขยะยังเป็นการลดปริมาณขยะสามารถนำขยะที่มีประโยชน์กลับไปใช้ใหม่หรือนำไปขายเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวช่วยสร้างประโยชน์ทั้งตนเอง และครอบครัวและยังเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรของโลกด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติกุล ถวิล ได้ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรีในภาพรวมพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R ส่วนใหญ่มี

พฤติกรรมกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็น สามารถเรียงอันดับได้ ดังนี้ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ในครัวเรือนต่อเดือน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการจัดการขยะ มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว และช่องทางในการรับข่าวสาร พบว่า มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ (เกียรติกุล ถวิล, 2558)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด การลดการเกิดขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช การร่วมมือกันเพื่อลดปริมาณขยะ เช่นการไม่ทิ้งขยะมูลฝอยลงบนถนนและที่สาธารณะการใช้ถุงพลาสติกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง การเลือกซื้อสินค้าที่ใช้ผลิตภัณฑ์ชนิดเติมแทนผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วทิ้งเพียงครั้งเดียวหรือการเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดขยะจะเป็นการช่วยให้ขยะมูลฝอยมีปริมาณลดลงสภาวะแวดล้อมความเป็นอยู่ของชุมชนก็จะดีขึ้นไม่ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยล้นเมือง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี อุปราสิทธิ์ ได้ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตเทศบาลตำบลสันโป่ง อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยโดยภาพรวมของครัวเรือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า พฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมด้านการนำไปใช้ต่ออยู่ระดับปานกลาง และพฤติกรรมด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย อยู่ในระดับดี ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของครัวเรือน พบว่า เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย และความรู้ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ด้านการนำไปใช้ต่อ และด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (กัลยาณี อุปราสิทธิ์, 2558)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนต้องการลดจำนวนขยะในเขต

เทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีปริมาณมากและไม่มีประโยชน์กับตนเองประชาชนจึงให้ความสำคัญกับการนำขยะประเภทกล่องกระดาษหรือหนังสือพิมพ์เก่ากลับมาใช้ใหม่ขยะประเภทกระดาษที่ใช้เขียนหรือพิมพ์เพียงหน้าเดียวก็จะนำมาเขียนหรือพิมพ์ซ้ำอีกด้านหนึ่งขยะประเภทเสื้อผ้าก็นำมาซ่อมแซมบริจาคหรือนำไปขายส่วนถุงพลาสติกที่ยังสามารถใช้งานได้อีกก็จะนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยและเพิ่มรายได้ให้ครอบครัวมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติกุล ถวิล ได้ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกประเด็นสามารถเรียงอันดับได้ ดังนี้ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ รายได้ในครัวเรือนต่อเดือน และการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการจัดการขยะ มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครอบครัว และช่องทางในการรับข่าวสาร พบว่า มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ (เกียรติกุล ถวิล, 2558)

สรุป

1. ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ ส่วน ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ภาครัฐควร

รณรงค์ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมายเห็นความสำคัญของการแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้ง ภาครัฐควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การจัดเก็บขยะมูลฝอยของประชาชนตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรณรงค์ให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยให้มากขึ้น โดยผ่านทางสื่อประชาสัมพันธ์เช่น หอกระจายข่าว เอกสารแผ่นพับ แจกจ่ายให้ความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์ในการกำจัดขยะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

1.1 ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรณรงค์ส่งเสริมสนับสนุนและจัดกิจกรรมจูงใจให้ประชาชนเกิดความร่วมมือในการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำมาทิ้งเช่นการประกวดสิ่งประดิษฐ์จากขยะมูลฝอย จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการลดการเกิดขยะมูลฝอย

1.2 ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการนำกลับมาใช้ซ้ำ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงรูปแบบของกิจกรรม โดยจัดทำเอกสารเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนในเรื่องการนำกลับมาใช้ซ้ำ จัดทำโครงการหรือประสานให้มีการดำเนินโครงการที่เน้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะชุมชน

1.3 ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ พบว่า ประชาชนมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยตามหลัก 3R ในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอ

ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด จัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล ควรจัดตั้งธนาคารขยะหรือวัสดุเหลือใช้ ตลาดนัดขยะรีไซเคิล ขยะแลกไข่ สหกรณ์สินค้ารีไซเคิล การบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตอื่น ๆ และนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ภาพรวมพฤติกรรมของประชาชนในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ควรศึกษาในเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากประชาชนทำอย่างไร ประชาชนจึงจะมีระดับพฤติกรรมที่ดีขึ้นเพื่อลดภาระในการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 ควรมีการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใช้วิธีสัมภาษณ์สอบถามความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงออกอย่างมีอิสระเพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงการทำงานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. (2554). *ข้อมูลปริมาณมูลฝอยของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล*.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2556). *การจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจรคู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 4)*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กัลยาณี อูปราสิทธิ์. (2558). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตเทศบาลตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. ใน *วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

เกียรติกุล ถวิล. (2558). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบ 3R (Reduce, Reuse, Recycle) ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

สงศรี ชมพวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย.

สำนักงานเทศบาลตำบลชะมาย. (2554). *แผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2556-2558*. นครศรีธรรมราช: สำนักงานเทศบาลตำบลชะมาย.

สำนักสังเวทล้อม. (2555). *ข้อมูลการเก็บขนมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักสังเวทล้อม.

**บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช***

**THE ROLE OF LEADERSHIP OF ADMINISTRATOR IN TAMBON CHAMAI
MUNICIPALITY THUNGSONG DISTRICT
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE**

ศิริพงศ์ หนูนารถ

Siripong Noonart

กันตภณ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

เดชชาติ ตรัทรพย์

Detchat Treesap

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: nueng0913@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน วิธีการสุ่มตามลำดับขั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา

* Received 2 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

เป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิธูโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

คำสำคัญ: บทบาทภาวะผู้นำ, ผู้บริหาร, เทศบาลตำบลชะมาย

Abstract

This research aim to 1) To study the role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) To study the suggestion were concerned with promotion on role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province, totally 13,286 persons, sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W.Morgan, got the sample at the number of 372 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed and open-end questions. Data analysis by package computer program, the statistics were used as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province by overviews are at high level,

while considered in each aspects from more to less find that the aspect of human relation (Nissayasampanno) was the highest mean and follow up the aspect of vision (Jakkhuma) and the aspect of administration (Vidhuro) is the lowest mean, respectively.

2. The comparative results of role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province in term of sex, age, degree of education, occupation and monthly income find that there are not different as statistical significance at .05,

3. The suggestion are concern with promotion on role of leadership of administrator in Tambol Chamai Municipality, Thungsong district, Nakhon Si Thammarat province find that there should train all about knowledge and experience in administration to administrator. There should meet people in the area as usually for getting the people's opinion. there should have good relation with people in the area and make participation of all networking. There should study the problem and the need of people for responding as rightly and to have opportunity to people for participation in community development.

Keywords: Role Of Leadership, Administrator, Tambon Chamai Municipality

บทนำ

ในทางพระพุทธศาสนา กล่าวว่า “ผู้นำหรือผู้บริหาร คือผู้ที่มีคุณสมบัติ เช่น สติปัญญา ความดีงาม ความรู้ ความสามารถของบุคคล ที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและพากันไปสู่จุดหมายที่ดีงาม พุทธองค์ตรัสไว้ในโคปาลสูตร โดยการเปรียบเทียบฝูงโค และโคจำฝูงเกี่ยวกับผู้นำและผู้บริหาร ตลอดผู้ตามไว้ว่า เหมือนหัวหน้าฝูงวัวน้ำไปสู่ฝั่งตรงกันข้ามหากโคหัวหน้าฝูงวัวไปตรง ฝูงโคทั้งหลายก็ตรงตามกัน และประสบกับความปลอดภัย หากโคหัวหน้าฝูงวัวไปคด โคทั้งฝูงที่ติดตามย่อมจะดำเนินไปคด และประสบกับความลำบากฉันท ในหมู่มนุษย์ก็ฉันทนั้น บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ หรือเป็นผู้นำหากมีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต หรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะเดินตามแบบของผู้นำด้วยดี และประสบกับความปลอดภัย หากว่าผู้นำ หรือหัวหน้าไม่ประกอบด้วยคุณธรรมในการดำเนินชีวิตหรือในการปกครองแล้ว ผู้ตามย่อมจะดำเนินไปตาม และประสบกับความลำบาก ฉันทนั้น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2554) การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นในระดับเทศบาล นับเป็นรูปแบบการบริหารจัดการในระบอบประชาธิปไตยอย่างหนึ่ง เทศบาลเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องจัดการดูแลทุกข์สุขของประชาชน เทศบาลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น สารสำคัญประการหนึ่งของผู้นำหรือ

ผู้บริหารก็คือ การบริหารกิจการในท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้กับประชาชนในเขตเทศบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานได้จุดมุ่งหมายสำคัญในการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เพื่อต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้มีโอกาสเรียนรู้และทำ ความเข้าใจหลักการของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม ถ้าหากผู้นำหรือผู้บริหารมีการบริหารที่ดี มีประสิทธิภาพ สามารถเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคมย่อมมีส่วนส่งเสริมความเจริญมั่นคงแก่ท้องถิ่นและส่วนรวมของประเทศในที่สุด (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2549)

ผู้นำหรือผู้บริหารมีหน้าที่สำคัญคือ การจัดระบบบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการศึกษา การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (กวี วงศ์พุด, 2554) นอกจากนี้พระราชบัญญัตินี้ยังได้วางแนวทางการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไม่ว่าจะเป็นการถ่ายโอนงาน ถ่ายโอนงบประมาณ ถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนราชการต่าง ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และวางแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์หลัก คือ การกระจายภารกิจต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินให้กับท้องถิ่น ทั้งหมด 245 ภารกิจ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านการดูแลรักษาวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งด้านอำนาจหน้าที่และงบประมาณ เช่นเดียวกับ คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นก็ยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นและกระบวนการที่สำคัญอันเป็นเครื่องมือในการสรรหา คัดสรรกลั่นกรอง บุคคลที่จะมีความเหมาะสม โดยเลือกบุคคลในท้องถิ่นที่รู้จักและเข้าใจท้องถิ่นของตนเองเข้ามาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นโดยตรง ผู้นี้จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาในระดับต่าง ๆ การพัฒนาในระดับชุมชนก็เช่นเดียวกัน ถ้ามีผู้นี้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์สามารถใช้คุณสมบัติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ก็จะช่วยสร้างความสุขหรือความสำเร็จให้เกิดขึ้น และทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้นี้ยังต้องรู้จักเรียนรู้ที่จะจัดการกับปัญหาของชุมชน เช่น ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านศาสนาวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการพัฒนาคน ด้านบริหารจัดการคน และด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น โดยให้อำนาจให้ถูกต้อง เพราะอนาจอาจเป็นสิ่งที่สร้างหายนะ และก่อให้เกิดอันตรายแก่ชุมชนได้ (ชูเรียนา บางปู, 2557)

ผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นในยุคแห่งการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

อย่างเต็มรูปแบบ เป็นผู้ที่ถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน การที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาไปได้หรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลชะมาย จะเป็นผู้ที่คอยขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนเป็นผู้กำหนดทิศทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ คุณสมบัติหรือลักษณะของผู้นำ ตามแนวคิดและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ดังที่ปรากฏอยู่ในพุทธปาปณิกสูตร ว่าผู้นำจะต้องประกอบด้วย ลักษณะดังนี้ คือ 1) จักขุมา คือ เป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มองภาพเหตุการณ์ออกและจะวางแผนเตรียมรับหรือรุกได้อย่างไร 2) วิจิโร คือ เป็นผู้ชำนาญในงาน รู้จักวิธีการ ไม่บกพร่องในหน้าที่ 3) นิสสยสัมปโน คือ เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของบุคคลที่จะเป็นผู้นำให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์มองกาลไกล สามารถวางแผนรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ เป็นผู้ชำนาญในการบริหารงาน และเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้นำ เพื่อเป็นแบบอย่างให้เทศบาลตำบลอื่น ๆ นำไปปรับใช้กับหน่วยงานของตนเอง และเพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลตำบลให้มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์สำหรับชุมชน และเป็นแนวทางในการที่ผู้นำท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาตนเอง ตลอดจนเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมท้องถิ่นอื่น ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน (ตามข้อมูลทะเบียน งานพัฒนาชุมชน กองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลชะมาย พ.ศ. 2561) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง

จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 372 คน (สงศรี ชมพวงศ์, 2554) วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหา กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัด นครศรีธรรมราชออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด 8 หมู่บ้านใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบ บัญญัติไตรยางศ์ เพื่อหากลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้ หาขนาดไว้แล้ว 372 คน คูณกับจำนวนประชากรซึ่งแบ่งตามหมู่บ้าน และทำการหารด้วย จำนวนประชากรทั้งหมด ตามตาราง 3.1 ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 372 คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยการสุ่มหลังคาเรือน คือหาช่วงการสุ่มของหลังคาเรือนในแต่ละ หมู่บ้านการหาช่วงห่าง คือ จำนวนหลังคาเรือนหารด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเพื่อหาช่วงห่าง การสุ่มหลังคาเรือนในแต่ละหมู่บ้าน เช่น บ้านหนองหว้า $1,481/64 = 23$ จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มคือ 23 หลังคาเรือนเลือก 1 ตัวอย่างด้วยกลุ่มตัวอย่างเจาะจงเป็นหัวหน้าครัว หรือผู้ อำนานในบ้านนั้น ๆ สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านทำอย่างนี้จนครบทุกหมู่บ้านจะ ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านหนองหว้า	1,481	2,278	64
2	บ้านด่านปาบ	1,448	1,595	45
3	บ้านเขากลาย	587	740	21
4	บ้านห้วยชัน	717	1,628	46
5	บ้านวังหีบ	261	936	26
6	บ้านนาคำหวด	820	1,429	40
7	บ้านคลองชีเปล	1,539	2,552	72
8	บ้านนาแฝด	1,381	2,107	59
รวม		8,234	13,265	372

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลาย ปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบ แบบสอบถาม ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการเกณฑ์การกำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามควรอยู่ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 1

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .901

6. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของลิเคิร์ต แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำถามปลายเปิด นำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิธูโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลภาวะผู้นำของผู้บริหาร

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา)	3.70	0.44	มาก
ด้านการบริหาร (วิธูโร)	3.68	0.54	มาก
ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน)	3.75	0.54	มาก
รวม	3.71	0.45	มาก

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการ

เปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ชาย	140	3.69	0.46	- 0.59	0.555
หญิง	232	3.72	0.45		

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	0.95	3	0.32	1.56	0.199
	ภายในกลุ่ม	74.94	368	0.20		
	รวม	75.89	371			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.15	3	0.38	1.88	0.133
	ภายในกลุ่ม	74.75	368	0.20		
	รวม	75.89	371			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.37	3	0.12	0.61	0.611
	ภายในกลุ่ม	75.52	368	0.21		
	รวม	75.89	371			
รายได้ต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	0.89	3	0.30	1.46	0.225
	ภายในกลุ่ม	75.00	368	0.20		
	รวม	75.89	371			

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่า เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบล ชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการบริหาร (วิธฺโร) มีความถี่มากที่สุด คือ ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร อยากให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ รองลงมา ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) คือ ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน และด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) มีความถี่น้อยที่สุด คือ ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ควรรับฟังความคิดเห็น

ของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องของการบริหารงาน การพัฒนาชุมชน
ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริม		ความถี่
1	ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา)	
	1.1 ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน	41
	1.2 ควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องของการบริหารงาน การพัฒนาชุมชน	20
รวม		66
2	ด้านการบริหาร (วิธโร)	
	2.1 ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร	51
	2.2 ยากให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ	39
รวม		90
3	ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน)	
	3.1 ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่	45
	3.2 ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน	30
รวม		75

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหาร ในด้านต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทของผู้บริหารในการการพัฒนาชุมชนสามารถช่วยเหลือชุมชนและช่วยลดปัญหาของชุมชนได้ มีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำงานอย่างเหมาะสมทำให้ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวิโรจกิจโสภณ ได้วิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความ

คิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ (จกขุม) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการบริหาร (วิรุโร) ส่วนด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระครูวิริกิจโสภณ, 2559)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนประชาชนมีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ความคุ้นเคยและเป็นกันเองกับประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เป็นผู้ที่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ สามารถบริหารงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยไม่เลือกปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับงานด้านสังคม เช่น ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในชุมชนและได้รับความยอมรับถือจากประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระครูวิริกิจโสภณ ได้วิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ (จกขุม) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการบริหาร (วิรุโร) ส่วนด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พระครูวิริกิจโสภณ, 2559)

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ด้านการบริหาร (วิรุโร) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหาร (วิรุโร) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนประชาชนมีความพึงพอใจต่อภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย ไม่ว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชน

ได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลอย่างเป็นระบบ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่ได้วางไว้ มีความทุ่มเทในการบริหารงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชน การบริหารงานยึดถือหลักความเป็นธรรมไม่แบ่งพรรคแบ่งพวกการบริหารงานเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนนท์) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัย พบว่า ระดับภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอ หนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้านพบว่า ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับน้อยทุกด้านตามลำดับ คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการบริหารและด้านมนุษยสัมพันธ์ ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนต่างต่างกันตามอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับภาวะผู้นำของภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) นายกฯ ขาดวิสัยทัศน์ และไม่เข้าใจปัญหาตลอดถึงความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง 2) นายกฯ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปแสดงความคิดเห็นในแผนพัฒนาประจำปีหรือในการพิจารณางบประมาณพัฒนาพื้นที่ 3) นายกฯ มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน แต่ไม่ทำตามวิสัยทัศน์ 4) นายกฯ ขาดความรู้ความสามารถและขาดประสบการณ์ในการบริหาร ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการทำงานทำให้ไม่ถูกต้องในบางเรื่อง 5) การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับชุมชนของนายกฯ ยังน้อยไป ทำให้ประชาชนรู้สึกห่างเหินต่อกัน 6) นายกฯ ไม่มีจิตสาธารณะ ไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน (พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนนท์), 2555)

สรุป

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเนื่อง ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 13,286 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์

ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) ส่วน ด้านการบริหาร (วิรุโร) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ควรเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เข้าใจเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย จะต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการบริหารมีความรับผิดชอบมีจิตสำนึกในการทำงาน คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

1.2 ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านวิสัยทัศน์ (จักขุมา) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนา

ต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรมีการจัดให้มีการอบรมผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา โดยให้ความรู้ความเข้าใจในด้านการพัฒนาชุมชน โดยการสร้างจิตสำนึกให้มีความตระหนักในหน้าที่ โดยนำแนวทางของพระพุทธศาสนามาบูรณาการใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลให้มากกว่านี้

1.3 ด้านการบริหาร (วิธูโร) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการบริหาร (วิธูโร) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงาน ให้แก่ผู้บริหาร อยากให้มีการกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่านี้ เอาจริงเอาจังกับการทำงาน และทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ

1.4 ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นที่มีต่อบทบาทภาวะผู้นำของผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ (นิสสยสัมปันโน) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารในเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ลงพื้นที่พบปะประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนในพื้นที่และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการบริหารงานให้แก่ผู้บริหาร

2.2 ควรศึกษาการจัดอบรมสัมมนาแก่พนักงานเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาการบริหารงานการปฏิบัติงานและการให้บริการของผู้บริหารและบุคลากรในเทศบาลตำบลตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

เอกสารอ้างอิง

- กวี วงศ์พุดม. (2554). *ภาวะผู้นำ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาชีพบัญชี.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2549). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิษณุ.
- ชูเรียนา บางปู. (2557). *ภาวะผู้นำและการจัดการความขัดแย้งในการพัฒนาชุมชน :กรณีศึกษา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา*. ใน *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พระครูวิริกจิโสภณ. (2559). “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปาก พนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2554). *ภาวะผู้นำ : ความสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนา ประเทศ*. กรุงเทพมหานคร:ธรรมสภา.

พระมหามานะ พุทธิวิริโย (นามนนท์). (2555). “ภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์”. ใน *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สงศรี ชมพวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครศรีธรรมราช: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้าง
กลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE QUALITY OF SERVICE PROVIDING OF TECHNICIAN DIVISION IN
TAMBOL CHANGKLANG ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
CHANGKLANG DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

กชพร พงธิพันธ์

Kochapond Pongpipan

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี (ไกรเทพ)

PhraNattapong Yanametee (Kraithep)

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ (จันทร์โร)

PhraNattapong Sirisuwanno (Janro)

กัณตภณ หนูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: kochapond@outlook.co.th

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมคุณภาพให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำปางกลาง อำเภอลำปาง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ทั้งหมด 360 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

* Received 3 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการให้บริการอย่างทันเวลา ให้บริการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าพบว่าประชาชน ที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง โดยรวม 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน อายุต่างกัน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เจ้าหน้าที่ควรมีการจัดลำดับก่อนหลังในการให้บริการ ควรให้บริการทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน ค่อยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้บริการมีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการบริการ เจ้าหน้าที่ควรให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการ และควรแจ้งระยะเวลาในการให้บริการ จัดรูปแบบของการบริการต่าง ๆ ที่สามารถเข้าใจง่าย แจ้งข้อมูลต่าง ๆ มีการปรับปรุงระบบอยู่เสมอและทันสมัยช่วยลดขั้นตอนต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น

คำสำคัญ: คุณภาพการบริการ, การให้บริการ, องค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง

Abstract

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) To study The quality of service providing of technician division in tambal Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare The quality of service providing of technician division in tambal Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat province. in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) To study the suggestion to promote The quality of service providing of technician division in tambal Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat province. The population were composed of people in Changklang sub district

administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat provincetotally 360 persons sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W.Morgan, got the sample at the number of 186 persons, the instrument for this research was questionnaire both closed and open ended question. Data analysis by package computer program The statistics were analyzed as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results reveal that:

1. The quality of service providing of technician division in tambol Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat province by overviews in five aspects are at high level, while consider in each aspects from more to less find that the aspect of equal service is the highest mean and follow up the aspect of ample service and the aspect of adequate service is lowest mean respectively.

2. The result ofquality for service providing of technician division in tambol Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat province by all are not different, in terms of sexes, ages and occupations reveal that there are different asstatistical significance at .05, and monthly incomesfind that there are different as statistical significance at .05

3. The suggestion to promote in quality of service providing of technician division in tambol Changklang administrative organization, Changklang district, Nakhon Si Thammarat provincefind that there should keep queue for service providing, there should service as adequate and taking care of recipient as enthusiasm and give easy for all form of service, public information throughout reduction of process.

Keywords: Quality Of Service Providing, Service Providing, Tambol Changklang Administrative Organization

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นที่มีการจัดระเบียบการบริหารตามหลักการกระจายอำนาจ โดยรัฐบาลได้มอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการปกครองและ จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ด้วยตนเอง หรือเรียกว่า เป็นการปกครองตนเองในท้องถิ่น แนวความคิดให้มีการ

ปกครองท้องถิ่น (วิญญู อังคนารักษ์, 2549) ส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐบาลไม่สามารถสอดส่องดูแลและจัดบริการต่าง ๆ ให้กับท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมาย และเพียงพอกับความต้องการของราษฎรที่อยู่ตามท้องถิ่น จึงเห็นสมควรที่รัฐบาลจะกระจายอำนาจลงไปถึงชุมชนระดับตำบล คือ องค์การบริหารส่วนตำบล จนเมื่อรัฐธรรมนูญปี 2540 ประกาศบังคับใช้ โดยแยกเรื่องของการปกครองท้องถิ่นไว้เป็นหมวดหนึ่ง โดยเฉพาะ ทำให้อำนาจในการปกครองตนเองของประชาชนมีมากขึ้น เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย (กองราชการส่วนตำบล, 2543) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสรับรู้ มีส่วนร่วม และใช้สิทธิในการปกครองชุมชนตนเองได้มากขึ้น บนพื้นฐานของการยอมรับ มีส่วนร่วม มีอิสระ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน สังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวม องค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยได้ถือกำเนิดขึ้นมาภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง และเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ได้แบ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก 2) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง 3) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

องค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ มีเนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมด 179.22 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 17 หมู่บ้าน 6,119 ครัวเรือน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 17,164 คน (สำนักทะเบียนอำเภอช้างกลาง, 2561) ซึ่งถือได้ว่าเป็นตำบลที่มีจำนวนประชากรมากที่สุดในอำเภอช้างกลาง มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ แต่เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบมีเนื้อที่กว้าง และจำนวนประชากรในพื้นที่มีมาก ส่งผลทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ไม่ทั่วถึง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อสร้างความพึงพอใจในการให้บริการแก่ประชาชน ตามกรอบแนวทางในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้มีการปรับปรุงภารกิจอย่างต่อเนื่อง

กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง มีหน้าที่หลักในการให้บริการประชาชนในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างและซ่อมแซมถนน การติดตั้งและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ การก่อสร้างและซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการจัดการบริการสาธารณะที่ได้รับการถ่ายโอนจากส่วนกลางมายังท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เช่น การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้ายอาคาร และการขออนุญาตและต่อใบอนุญาตกิจการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางในการปรับปรุง

ภารกิจ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการของกองช่างให้ดีขึ้น ตรงตามความต้องการและสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน ทั้งนี้ เพื่อผลสัมฤทธิ์และประสิทธิผลของงาน โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนผู้รับบริการเป็นเป้าหมายสำคัญ ประกอบกับยังไม่มีการศึกษาในเรื่องคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ และสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลข้างกลาง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลางอำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิจัยเชิงปริมาณ

ประชาชนผู้มารับบริการงานกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง จำนวน 360 คน

ประชากรที่ใช้บริการงานกองช่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เคอร์ซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน ไม่เกิน 0.05 ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 186 คน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ประการ ดังนี้

ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการให้บริการอย่างทันเวลาให้บริการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการเปรียบเทียบประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศ หญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลางด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงาน กองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ไม่แตกต่างกัน ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ไม่แตกต่างกัน ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานในกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย และเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ไม่แตกต่างกัน ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานในกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่ำกว่า 20 ปี, อายุ 20 - 40 ปี, อายุ 41 – 60 ปี และอายุ 61 ปีขึ้นไป อยู่ในระดับมาก ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานในกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา, ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย, ระดับปวช./ปวส./ปวท. และปริญญาตรี/สูงกว่า อยู่ในระดับมาก ประชาชนได้รับคุณภาพการให้บริการของงานในกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า อาชีพเกษตรกร, อาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้าง, อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว, อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ประชาชน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานในกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลางนครศรีธรรมราช โดยรวม

อยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตาม รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,000- 10,000 บาท รายได้ 10,001- 15,000 บาท รายได้ 15,001-20,000 บาท รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป อยู่ในระดับมาก

ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมคุณภาพการให้บริการของงาน กองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อเสนอแนะในการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม เจ้าหน้าที่ควรมีการจัดลำดับก่อนหลังในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ควรให้บริการทุกระดับอย่างเท่าเทียมกัน เจ้าหน้าที่ควรช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้บริการ เจ้าหน้าที่ควรมีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการบริการ เจ้าหน้าที่ควรให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการ เจ้าหน้าที่ควรแจ้งระยะเวลาในการให้บริการ เจ้าหน้าที่ควรมีจำนวนเจ้าหน้าที่บริการเพียงพอต่อประชาชนผู้ขอใช้บริการ เจ้าหน้าที่ควรมีโต๊ะสำหรับการให้บริการอย่างเพียงพอ เจ้าหน้าที่ควรแจกเอกสารและชี้แจงการกรอกข้อมูลที่ถูกต้อง เจ้าหน้าที่แต่ละคนควรสามารถให้บริการได้หลากหลาย เจ้าหน้าที่ควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้การบริการไม่ขาดตอน เจ้าหน้าที่ควรให้บริการทันทีที่มีความพร้อมในการบริการ แนวทางส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเยาวชนผ่านการอบรมค่ายคุณธรรม จริยธรรมเจ้าหน้าที่ควรจัดรูปแบบของการบริการต่างๆที่สามารถเข้าใจง่าย เจ้าหน้าที่ควรแจ้งข้อมูลต่างๆ และมีการปรับปรุงระบบอยู่เสมอ และ ทันสมัย ช่วยลดขั้นตอนต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

ผลการศึกษาคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลางโดยรวม 5 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนผู้มาใช้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการไปในทางทิศเดียวกันนั้น อาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น อาจมีความคล้ายคลึงกันหรือมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐาน ของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็นนั้น ๆ ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะมีค่าเฉลี่ยทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นั้นไม่ได้แปลว่าประชาชนไม่มีความต้องการที่จะเห็นการพัฒนาการให้บริการให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุขสนั่น อินทชัย ซึ่งได้กล่าวไว้ งานบริการ นั้นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลและสิ่งทีบุคคลได้กระทำดีขึ้นงานบริการเป็นความรับผิดชอบของทุกคนและสามารถ

แบ่งความรับผิดชอบกันไปในงานแต่ละด้านโดยมีผู้บริหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบหมดทุกด้านเราอาจแยกพิจารณาลักษณะของงานบริการออกได้ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อผู้อื่น พฤติกรรมโดยทั่วไปจะเห็นได้จากการกระทำ การบริการจะมีการแสดงออกในลักษณะของสีหน้า กิริยาท่าทาง คำพูดและน้ำเสียงการแสดงออกพฤติกรรมที่ปรากฏให้เห็นจะเกิดผลได้ทันทีที่เกิดผลขึ้นได้ตลอดเวลาและแปรผลได้รวดเร็ว อันเป็นลักษณะของการบริการ เป็นการกระทำที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและจิตใจ การบริการจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับความคิดของผู้ให้บริการ ซึ่งจะแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก ความเชื่อ ความปรารถนาค่านิยม ถ้าสิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงความรู้สึกที่ดีก็ย่อมจะมีผลต่อการบริการที่ดีตามไปด้วยและเป็นสิ่งที่บุคคลได้กระทำขึ้นอันเชื่อมโยงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการ งานบริการเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับคนเป็นผู้ให้บริการ และต้องการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างบริการที่ดี เพราะกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริการคนจะต้องมีส่วนสัมพันธ์ในการให้ความช่วยเหลือแก่ ผู้รับบริการเป็นผู้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับบริการ งานสำนักงาน โดยลักษณะของงานเป็นงานบริการ ลักษณะเช่นเดียวกับงานต้อนรับ จะต้องให้การช่วยเหลือด้วยความจริงใจนับแต่การทักทาย การกล่าวคำต้อนรับ ตอบข้อซักถามแก่ผู้มาติดต่อให้ได้รับความศึบหน้า โดยเฉพาะด้านธุรการซึ่งเป็นประตูด่านแรกที่ผู้มาใช้บริการต้องสัมผัส ฉะนั้นต้องทำให้ผู้รับบริการเกิดความรู้สึกที่ประทับใจ ให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและชุ่มฉ่ำ ซึ่งจะต้องแสดงออกด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม (สุขสนั่น อินทชัย, 2547)

ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดนรวม ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิงกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่หรือการศึกษาที่แตกต่างกัน ประกอบกับการประกอบกับอาชีพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกร ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ และในหมู่บ้านที่อยู่อาศัยอย่างกระจัดกระจาย การรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ ก็แตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาสินี จันทรขึ้น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพการให้บริการของสถานีพัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช ” โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาคุณภาพการให้บริการของสถานีพัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช เป็นด้าน ด้านที่มีระดับคุณภาพการให้บริการของประชาชนสูงสุด คือ ด้านคุณภาพของสถานที่ รองลงมาคือด้านระบบกระบวนการดำเนินงาน และด้านคุณภาพของเจ้าหน้าที่ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณภาพการให้บริการของสถานีพัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน (สุธาสินี จันทรขึ้น, 2559)

จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีคุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่าประชาชน

ที่มีอายุต่างกัน คุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ดังนี้ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่าประชาชนที่มีอายุ ต่างกันไม่ว่า อายุต่ำกว่า 20 ปี อายุ 20 - 40 ปี, อายุ 41 – 60 ปี, อายุ 61 ปีขึ้นไป ของกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ส่วนใหญ่มีอายุที่แตกต่างกันประกอบกับการประกอบอาชีพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็น เกษตร ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ และในหมู่บ้านที่อยู่อาศัยอย่างกระจัดกระจาย แตกต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพาส พิมพ์จันดา ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ใหญ่ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีคุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ดังนี้ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกันไม่ว่า ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น /ตอนปลาย ปวช./ปวส./ปวท.,ปริญญาตรี/สูงกว่า ของกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน และในและในหมู่บ้านที่อยู่อาศัยอย่างกระจัดกระจาย แตกต่างกันไปด้วย (ประพาส พิมพ์จันดา, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา ฤกษ์มาสกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีคุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน คุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ดังนี้ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพ ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น เกษตร ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ และในหมู่บ้านที่อยู่อาศัยอย่างกระจัดกระจาย การรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ ก็แตกต่างกันไป (ปรีชา ฤกษ์มาสกุล, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ นันตะรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช” โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จากสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีคุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน คุณภาพในการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน ดังนี้ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ว่าประชาชนที่มีรายได้ ต่างกัน ไม่ว่าจะรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท รายได้ 5,000 - 10,000 บาท รายได้ 10,001 - 15,000 บาท รายได้ 15,001 - 20,000 บาท และรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีฐานะความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ประกอบกับการประกอบกับอาชีพของประชาชน ไม่ว่าจะ เป็น เกษตร ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือไม่ได้ประกอบอาชีพ ก็แตกต่างกันไปด้วย (อุไรวรรณ นันตะรัตน์, 2557) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธานี จันทร์ขึ้น ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณภาพการให้บริการของสถานีพัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช” โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาคุณภาพการให้บริการของสถานีพัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (สุธานี จันทร์ขึ้น, 2559)

สรุป

การวิจัยเรื่อง “คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลวิจัยพบว่า จำแนกตามเพศ พบว่าพบว่าประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศ หญิง มีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวนทั้งสิ้น 86 คน จำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 20-40 ปี มีจำนวน 82คน คิดเป็นร้อยละ 44.10 มีอายุ 41-60 ปี มีจำนวน 78 คน มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็น และมีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 12 คน น้อยที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส./ปวท.มีจำนวน 66 คน มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 43 คน มี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี/สูงกว่า จำนวน 39 คน คิด และมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย จำนวน 38 คน น้อยที่สุด จำแนกตามอาชีพ พบว่าประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกร มีจำนวน 60 คน มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 58 คน มีอาชีพลูกจ้างเอกชน/รับจ้างจำนวน 36 คน มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 27 คน และมีอาชีพอื่น ๆ ระบุ จำนวน 5 คน น้อยที่สุด จำแนกตามรายได้ต่อเดือนพบว่าประชาชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้10,001 - 15,000 บาท มีจำนวน 92 คน มี จำนวน 58 คน มีรายได้15,001 - 20,000 บาท จำนวน 36 คน มีรายได้5,000 - 10,000 บาท จำนวน 27 คน มีรายได้20,001 - บาทขึ้นไป จำนวน 20 คน และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 20 คน มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 11 คน น้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์ระดับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอ

ข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม พบว่าประชาชน ได้รับคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลางมีคุณภาพการให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 คุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีการเห็นด้วยต่อคุณภาพการให้บริการของงานกองช่างในองค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ดีที่สุดและคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเรื่อง “แนวทางคุณภาพในการให้บริการในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช”

2.2 ควรศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช”

เอกสารอ้างอิง

- กองราชการส่วนตำบล. (2543). คู่มือปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาารักขาตินแดน.
- ประพาส พิมพ์จินดา. (2556). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ใหญ่ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ปรีชา ฤกษ์มาสกุล. (2556). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลทรายมูล อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร. ใน สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วิญญู อังคนารักษ์. (2549). แนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: วชิรวิทย์การพิมพ์.
- สำนักทะเบียนอำเภอข้างกลาง. (2561). จำนวนประชากรตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช: องค์การบริหารส่วนตำบลข้างกลาง อำเภอข้างกลาง.

- สุขสนั่น อินทชัย. (2547). ปัญหาความต้องการของผู้ใช้บริการส่วนสุขภาพจังหวัดขอนแก่น. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุธาสินี จันทร์ชื่น. (2559). คุณภาพการให้บริการของสถานี่พัฒนาที่ดินนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- อุไรวรรณ นันตะรัตน์. (2557). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างกลาง อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่
ตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE ADAPTATION IN THE RISKY AREAS OF FLOODS IN NAKLIANG
SUB DISTRICT CHAWANG DISTRICT NAKHON SI THAMMARAT
PROVINCE

ราชาวดี ศรีสวัสดิ์

Rachawadee Srisawas

กัณตภณ นูทองแก้ว

Kantaphon Nuthongkaew

เดชชาติ ตริทรัพย์

Detchat Treesap

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: rachawadee2533@gmail.com

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน ต่างกัน 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมด 968 คนครัวเรือน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบปลายปิด และแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลิยง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อ

* Received 2 August 2019; Revised 31 December 2019; Accepted 31 December 2019

พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการลดความสูญเสีย ส่วน ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเชื่อง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเชื่อง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ควรรับฟังเสียงจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การปรับตัวต่อการเกิดอุทกภัย, พื้นที่เสี่ยงภัย, ตำบลนาเชื่อง

Abstract

The objectives of this thematic paper were as follows: 1) To study the adaptation in the risky areas of flood in Nakhia subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province. 2) To compare the adaptation in the risky areas of flood in Nakhia subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province in terms of sexes, ages, degrees of education, occupations and monthly incomes as differently. 3) To study the suggestions were concerned with promotion on the adaptation in the risky areas of flood in Nakhia subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province. The population were people in Nakhia subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province, totally 968 persons, sample size according to the table of R.V. Krejcie and D.W.Morgan, got the sample at the number of 274 persons. The instrument for data collection was questionnaire both closed and open-end questions. Data analysis by package computer program, the statistics were used as follows, frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, F-test and LSD method.

The results revealed that:

1. The adaptation in the risky areas of flood in Nakhiang subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province by overviews in three aspects are at high level, while consider in each aspects from more to less find that the aspect of preparation and protection is the highest mean and follow up the aspect of reduce damage and the aspect of rehabilitation and cure is the lowest mean, respectively.

2. The comparative results of the adaptation in the risky areas of flood in Nakhiang subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province in term of sex find that there are different as statistical significance at .001 and in term of age, degree of education, occupation and monthly income found that there are not different as statistical significance at .05.

3. The suggestions are concerned with promotion on the adaptation in the risky areas of flood in Nakhiang subdistrict, Chawang district, Nakhon Si Thammarat province find that there should have plan meeting for workshop, there should prepare for all section i.e. government office, public sector and people. To train for awareness of knowledge and experience in reduction of damage and adaptation in flood area, to be perform for real situation in making officer that they can do as rightly, there should have public opinion in the specific area or victim of flood for improving and development of cure and rehabilitation system.

Keywords: Adaptation For Flood, The Risky Areas , Nakliang Sub District

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยประสบกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากมาย โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับ ทรัพยากรน้ำหลายพื้นที่มีน้ำน้อยเกิดภัยแล้งและบางพื้นที่มีปริมาณน้ำมากทำให้ประสบปัญหาอุทกภัย ปัญหาดูทกภัยนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น น้ำท่วมซึ่งเป็นเวลานานในที่ลุ่ม น้ำท่วมฉับพลัน เนื่องจากฝนตกหนัก น้ำท่วมในเขตชุมชนเมือง หรือน้ำท่วมในเขตต้นน้ำที่มีความรุนแรงของกระแสน้ำมาก ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาด้านทรัพยากรน้ำเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันของลักษณะปัญหา รวมไปถึงวิธีการที่เหมาะสมในการนำมาใช้จัดการปัญหาดูทกภัย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นและสมควรทำการศึกษาปัญหาและวิธีการจัดการอย่างเหมาะสมสำหรับพื้นที่ ที่มีประชากรอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีโอกาสประสบภัยกับปัญหาเหล่านี้ (สุรีย์ เรืองมณี, 2558) โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบันที่สภาพป่าไม้ของ ประเทศไทยถูกทำลายลงเป็นอันมาก ใน

ระยะไม่กี่ปีมานี้ข่าวการเกิดน้ำท่วมและโคลนถล่มไหลป่าเข้าท่วมไร่นา บ้านเรือน ทำลายทรัพย์สิน ชีวิตสัตว์และมนุษย์อยู่เสมอ ทำให้ทรัพย์สินของประเทศต้องสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในหลายพื้นที่ ภายในประเทศได้สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมซึ่งไม่สามารถประเมินค่าได้ภัยพิบัติมีความเชื่อมโยงกับมิติการพัฒนาและประเด็นปัญหาอื่นของประเทศ เช่น ความยากจน ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้การบริหารจัดการภัยพิบัติเป็นประเด็นท้าทายที่จะมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในอนาคต การกระทบกระเทือนต่อภาวะทางเศรษฐกิจและความอยู่ดีกินดีของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ทั้งภาครัฐและเอกชน ระดมความช่วยเหลือทั้งในด้านเงินสงเคราะห์ เงินทุนประกอบอาชีพ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยชั่วคราว การส่งเสริมอาชีพ และการบำรุงรักษาซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคให้กับผู้ประสบภัย ซึ่งสามารถบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่สาเหตุที่ทำให้ปัญหาอุทกภัยมีความรุนแรงมากกว่าที่ควร ก็คือ ภาครัฐ และประชาชนในพื้นที่ ขาดมาตรการการป้องกันเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย รวมถึงการให้ความรู้ในการเตรียมการป้องกันอย่างเพียงพอ ประกอบกับประชาชนที่ขาดความตระหนักถึงความสำคัญ ของการพิทักษ์ดูแลชีวิตและทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

อุทกภัยนั้นว่ามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในภาวะปัจจุบันที่สภาพป่าไม้ของ ประเทศไทยถูกทำลายลงเป็นอันมาก ในระยะไม่กี่ปีมานี้ข่าวการเกิดน้ำท่วมและโคลนถล่มไหลป่าเข้าท่วมไร่นา บ้านเรือน ทำลายทรัพย์สิน ชีวิตสัตว์และมนุษย์อยู่เสมอ ทำให้ทรัพย์สินของประเทศต้องสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เป็นการกระทบกระเทือนต่อภาวะทางเศรษฐกิจ และความอยู่ดีกินดีของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ทั้งภาครัฐและเอกชน ระดมความช่วยเหลือทั้งในด้านเงินสงเคราะห์ เงินทุนประกอบอาชีพ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยชั่วคราว การส่งเสริมอาชีพ และการบำรุงรักษาซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคให้กับผู้ประสบภัย ซึ่งสามารถบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่สาเหตุที่ทำให้ปัญหาอุทกภัยมีความรุนแรงมากกว่าที่ควร ก็คือ ภาครัฐ และประชาชนในพื้นที่ ขาดมาตรการการป้องกันเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ (สุรียะ เรืองมณี, 2558)

ตำบลนาเขลียง อำเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอีกพื้นที่หนึ่งเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยในทุก ๆ ปี เนื่องด้วยตำบลนาเขลียง เป็นพื้นที่รองรับน้ำจากที่ไหลมาจากเขื่อนกะทูน อำเภอฟิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำของแม่น้ำตาปี เมื่อถึงฤดูน้ำหลากปริมาณน้ำมีจำนวนมากจึงทำให้น้ำทั้งหมดได้ไหลลงมาสู่ตำบลนาเขลียง ซึ่งถึงเป็นปัญหาที่ซ้ำ ๆ ที่เกิดขึ้นทุกปี สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลนาเขลียง ที่ต้องเผชิญอยู่ทุกปี ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศไทยและในพื้นที่ที่ทำการศึกษานั้นก็ ประสบ

ปัญหาอุทกภัยกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เช่นกัน ซึ่งพื้นที่ศึกษามีความเฉพาะตัวคือเป็น ที่ราบลุ่ม ทำให้เกิดปัญหาในพื้นที่ที่มีความรุนแรงของกระแสน้ำในฤดูน้ำหลาก ความสูงของระดับน้ำ รวมไปถึง อาชีพ ทรัพย์สิน และการดำเนินชีวิตของคนในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาอุทกภัยที่มีความรุนแรงในทุกปี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นหนึ่งในหน่วยปฏิบัติจึงต้องเตรียมการจัดตั้งกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเผชิญสถานการณ์โดยการจัดการรับมือลดข้อบกพร่องการปฏิบัติ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินและเพื่อเป็นแนวทางการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยเกี่ยวกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช” เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้นี้ยังไม่เคยมีผู้วิจัยใดเคยทำมาก่อน และตัวผู้วิจัยเองต้องการที่จะทราบถึงระดับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ว่าเป็นอย่างไร รวมถึงการดำเนินชีวิตของผู้ที่อาศัยในพื้นที่ ซึ่งเมื่อได้ทราบถึงระดับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือแล้วจะได้นำผลของการทำวิจัยดังกล่าวนี้มาวางแผนในการดำเนินการเพื่อเป็นแนวทางการป้องกันและบรรเทาอุทกภัยเกี่ยวกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช และได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลนาเกลือ อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช

จำนวนประชากรทั้งหมด 968 ครั้วเรือน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลนาเขียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมดตามครั้วเรือน 968 ครั้วเรือน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน วิธีการสุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มตามลำดับชั้น (Stratified Random sampling) คำนวณหา กลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งประชากรในเขตตำบลนาเขียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ออกเป็นหมู่บ้านได้ทั้งหมด 6 หมู่บ้านใช้การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน แล้วเทียบบัญชีไตรยางศ์ เพื่อหากลุ่มตัวอย่างจำนวน 968 คน ซึ่งมีวิธีคือ นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้หาขนาดไว้แล้ว 274 คน คูณกับจำนวนครั้วเรือนซึ่งแบ่งตามหมู่บ้าน และทำการหารด้วยจำนวนครั้วเรือน ทั้งหมด ตามตาราง 3.1 เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 274 คนแล้ว จึงทำการสุ่มอย่างมีระบบ โดยการสุ่มหลังคาเรือน คือหาช่วงการสุ่มของหลังเรือนในแต่ละหมู่บ้านการหาช่วงห่าง คือ จำนวนหลังคาเรือนหารด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกเพื่อหาช่วงห่างการสุ่มหลังคาเรือนในแต่ละ หมู่บ้าน เช่น บ้านปลายเขา $103/35 = 3$ จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มคือ 3 หลังคาเรือน เลือก 1 ตัวอย่างด้วยกลุ่มเจาะจงเป็นหัวหน้าครั้ว หรือผู้อำนาจในบ้านนั้น ๆ สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกในแต่ละหมู่บ้านทำอย่างนี้จนครบทุกหมู่บ้านจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนในตำบลนาเขียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครั้วเรือน	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านปลายเขา	119	393	34
2	บ้านนาเขียง	353	820	100
3	บ้านยางหมู่	143	488	40
4	บ้านปากห้วย	106	373	30
5	บ้านปากกะเปียด	136	434	38
6	บ้านท่ากะไค	111	342	31
รวม		968	2,850	274

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลาย ปิด (Closed – ended) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open – ended) โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพปัจจัยส่วนบุคคล ผู้ตอบ แบบสอบถาม ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อ การเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนา เขียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการ เกณฑ์การกำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวส่งเสริมการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช และรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเป็นกรอบของแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมตามขอบข่ายของเนื้อหา โดยการหาดัชนี IOC ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทุกข้อ 1
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรคือประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาแหว อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช (Try out) จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .924
6. นำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบและทดลองใช้แล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติขั้นพื้นฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ต (Likert) โดยการจัดระดับเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ

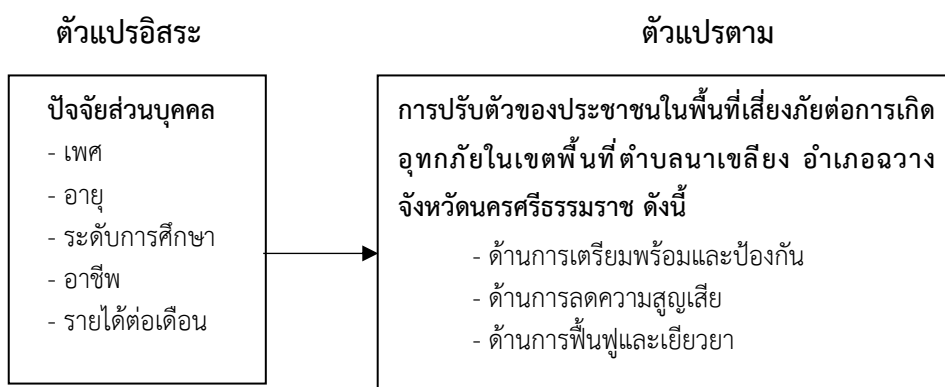
ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์การให้คะแนนของไลเคิร์ท แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์แปลความหมายของลิเคิร์ท (Likert) เช่นเดียวกับตอนที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

ตอนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จากคำถามปลายเปิดนำเสนอเชิงพรรณนา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ เศรษฐิน ศรีวัฒนากุลกิจ เรื่อง การจัดการสาธารณภัย (เศกสิน ศรีวัฒนากุลกิจ, 2553) เป็นการหาความรู้จากสหสาขาในการร่วมกันสังเกตและวิเคราะห์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นโดยมีเป้าประสงค์ในการปรับปรุงให้วิกฤตดีขึ้นโดยกระบวนการป้องกัน (Prevention) การบรรเทา (Mitigation) การเตรียมการ (Preparedness) การตอบสนองอย่างฉุกเฉิน (Emergency Response) และการฟื้นฟู (Recovery) เมื่อวิเคราะห์แล้วสามารถสรุปได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน ด้านการลดความสูญเสีย ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา ซึ่งตัวแปรที่มีผลต่อการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่อเดือน สามารถแสดงเป็นแผนภูมิ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงสรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1) ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการลดความสูญเสีย ส่วน ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ควรรับฟังเสียงจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายผลได้ว่า ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนาวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีความตระหนัก ความสนใจ ความพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง และเรียนรู้ที่จะอยู่กับภัยน้ำท่วมที่เกิดขึ้นให้ได้ มีการวางแผนฝึกซ้อมแผน และมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอุทกภัยในระยะยาวต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไททัศน์ มาลาวัลย์พร ชินศรี และ วิไลลักษณ์ เรืองสม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีกับการจัดการปัญหาอุทกภัย” (ไททัศน์ มาลา และคณะ, 2558) ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทา

ธารณภัยรวมทั้งด้านการจัดการอุทกภัย โดยวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัยในพื้นที่และวางแผนการปฏิบัติการช่วงก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังจากเกิดภัย และเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการอุทกภัยในพื้นที่ เนื่องจากมีความชอบธรรมทั้งในด้านอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและในทางปฏิบัติที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในฐานะที่เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดแนวทางในการจัดการปัญหาอุทกภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ได้แก่ 1) การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ต้องถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการสาธารณภัย ดังนั้นนโยบายรัฐต้องเร่งผลักดันอำนาจในการตัดสินใจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็น งบประมาณ อำนาจในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ประตุระบายน้ำ และสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นมืออาชีพในการจัดการสาธารณภัย เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานกับหน่วยงานต่าง ๆ 2) การลดความเสี่ยงจากอุทกภัยถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการปัญหาอุทกภัยตั้งแต่ระดับปัจเจกชน ชุมชน จนถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีบทบาทในการป้องกันและลดผลกระทบจากอุทกภัยในพื้นที่ โดยการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความอ่อนแอต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง การเตรียมความพร้อมสำหรับเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน การที่ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ ตลอดจนการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความรู้และการปฏิบัติตัวในเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุอุทกภัย 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรใช้โอกาสจากการทำประชาคมอย่างแท้จริงในการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ ตลอดจนการรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะ จากประชาชน องค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน และผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยส่งเสริมการจัดทางงบประมาณแบบมีส่วนร่วม การบูรณาการแผนแม่บทชุมชนร่วมกับแผนพัฒนาของท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีทัศนคติต่อการจัดการปัญหาอุทกภัยและสาธารณภัยต่าง ๆ ว่าจะต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกัน 4) การบริหารแบบมืออาชีพ ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงบทบาทภาวะความเป็นผู้นำในการนำองค์กรและสร้างความร่วมมือจากภาคประชาชนในการจัดการปัญหา ทั้งนี้ผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะต้องมีความชอบธรรมทางการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานท้องถิ่น โดยเฉพาะในด้านการจัดการภัยพิบัติได้อย่างมืออาชีพ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน พบว่า ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า

ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัย ได้ดีอาจเป็นเพราะ การเตรียมตัวรับมือปัญหาน้ำท่วม เกิดจากการมีประสบการณ์ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วม มีแผนการจัดการน้ำท่วม การฝึกซ้อมตามแผนการจัดการน้ำท่วม การเตรียมพร้อมบุคลากรเพื่อรับมือกับน้ำท่วม มีการจัดการในภาวะฉุกเฉิน/การสู้ภัยน้ำท่วม มีการบริหารจัดการในภาวะวิกฤต การสร้างความร่วมมือในการสู้ภัยน้ำท่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไททัศน์ มาลาวัลย์พร ชินศรี และ วิไลลักษณ์ เรืองสม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีกับการจัดการปัญหาอุทกภัย” (ไททัศน์ มาลา และคณะ, 2558) ผลการวิจัยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมทั้งด้านการจัดการอุทกภัย โดย การจัดการปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ที่ถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการสาธารณะภัย ดังนั้นนโยบายรัฐต้องเร่งผ่อนถ่ายอำนาจในการตัดสินใจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในด้านการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ที่มีความจำเป็น งบประมาณ อำนาจในการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ประตุระบายน้ำ และสนับสนุนให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นมืออาชีพในการจัดการสาธารณะภัย เพื่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความอ่อนแอต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชนเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง การเตรียมความพร้อมสำหรับเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน การที่ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ ตลอดจนการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความรู้และการปฏิบัติตัวในเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุอุทกภัย

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดสุด ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา พบว่า ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอนางรอง จังหวัดนครราชสีมา ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็ปรายได้ว่า ถึงแม้ว่าด้านนี้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ก็มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ประชาชนประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินการหลังเกิดอุทกภัย ได้แก่ มีการจัดการหลังเกิดภัยอย่างเหมาะสม มีการเยียวยาและฟื้นฟูจิตใจประชาชน การจ่ายค่าชดเชยผู้ประสบภัยการเร่งเยียวยาและฟื้นฟูจิตใจ การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การแพทย์และสาธารณสุขการปรับปรุงท่อน้ำและทางระบายน้ำ การบูรณะซ่อมแซมสาธารณสมบัติ และการปฏิบัติตามแผนการฝึกซ้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ ดำกุล ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการวิกฤตอุทกภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง (ณรงค์ ดำกุล, 2558) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของการจัดการวิกฤตอุทกภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้าน

โครงสร้าง ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ตามลำดับ 2) บทบาทหน้าที่ในการจัดการวิกฤตอุทกภัยต่างกันส่งผลต่อการจัดการวิกฤตอุทกภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง ไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการวิกฤตอุทกภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง มีประเด็นสำคัญดังนี้ ประการแรก การวางแผนบริหารจัดการอุทกภัย การป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในสถานการณ์ฉุกเฉิน/น้ำท่วม และการจัดการหลังจากเกิดภัยพิบัติ ประการที่สอง ภาวะผู้นำในช่วงวิกฤตในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ ประการที่สาม การสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ประการที่สี่ การจัดเตรียมศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ได้มาตรฐานและเป็นระบบ

สรุป

ผลการวิจัยเรื่อง “การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช” นั้น มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน และ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนประชากรทั้งหมดตามครัวเรือน 968 ครัวเรือน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan จึงได้กลุ่มตัวอย่าง 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัย ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช ของประชาชน ที่มี เพศ ต่างกัน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเกลือ อำเภอนางิ้ว จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ได้แก่ ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน จัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อม

แผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ควรรับฟังเสียงจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การปรับตัวของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนมีการปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรทำการสำรวจพื้นที่เสี่ยงหรือจุดที่มีความอ่อนแอต่อการเกิดอุทกภัยในชุมชน เพื่อใช้สำหรับข้อมูลในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินงานและเตรียมความพร้อมในการรับมือได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ประชาชนเกิดการปรับตัวในวิถีการดำรงชีวิตที่ต้องปรับตัวอยู่กับน้ำ

1.1 ด้านการเตรียมพร้อมและป้องกัน ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีจัดการประชุมวางแผนการปฏิบัติงาน การเตรียมความพร้อม โดยประสานงานทุก ๆ ฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน รับฟังความคิดเห็นของประชาชนจัดให้มีการให้ความรู้แก่ประชาชน ในเรื่องการเตรียมพร้อมและป้องกัน การปรับตัวในพื้นที่เสี่ยงภัยต่อการเกิดอุทกภัยให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านการลดความสูญเสีย ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรจัดให้มีการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย ชักซ้อมแผนการปฏิบัติงานโดยจำลองสถานการณ์จริงเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

1.3 ด้านการฟื้นฟูและเยียวยา ผู้บริหารในเขตพื้นที่ตำบลนาเขลียง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรรักษาและพัฒนาต่อไปอีกให้ถึงที่สุด ควรรับฟังเสียงจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยาให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการจัดสวัสดิการให้แก่อาสาสมัคร เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรการศึกษาด้านการฟื้นฟูและเยียวยาจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ หรือผู้ที่เคยได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์อุทกภัย เพื่อพัฒนาระบบการฟื้นฟูและเยียวยา

2.2 ควรมีการศึกษาการพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาล เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาการพัฒนาการอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และเพิ่มประสบการณ์ในการลดความสูญเสียและการปรับตัวในพื้นที่เกิดอุทกภัย

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์ ดำกุล. (2558). แนวทางการจัดการวิกฤตอุทกภัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำเลียง อำเภอกะบุรี จังหวัด ระนอง. *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัยระดับชาติและนานาชาติ กลุ่มระดับชาติ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ไพบูลย์ศัน มาลา และคณะ. (2558). บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานีกับการจัดการปัญหาอุทกภัย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 9(3), 172-183.
- เศกสิน ศรีวัฒนากุลกิจ. (2553). *การจัดการสาธารณภัย*. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *การจัดการภัยพิบัติและการฟื้นฟูหลังการเกิดภัย กรณีศึกษาไทยและต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: บริษัทศูนย์พิมพ์เพชรรุ่ง จำกัด.
- สุรีย์ เรืองมณี. (2558). การจัดการพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยในอำเภอนบพิตา จังหวัดนครศรีธรรมราช. ใน *วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบและวางแผนชุมชนเมือง*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

1. นโยบายการตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธเป็นวารสารวิชาการของวัดวังตะวันตก อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และนักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอกวัด ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร ทศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความ นั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา กำหนดออกวารสารปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน) ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

2. ประเภทของผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

1) บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่นำเสนอการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

2) บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นบทความวิเคราะห์ วิจัยหรือเสนอแนวคิดใหม่

3. รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 8 - 12 หน้ากระดาษ A4 หรือ B5 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ใช้ตัวอักษรแบบ THSarabunPSK (ขนาดอักษร คลิกเพื่อดูตัวอย่าง) ตั้งค่าน้ำกระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา

ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องจำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุวุฒิการศึกษาสูงสุด พร้อมระบุตำแหน่งทางวิชาการพิมพ์ด้วยตัวอักษรปกติอยู่ใต้ชื่อเรื่องโดยเยื้องมาทางด้านขวา และให้ตัวเลขเป็นตัวยกท้ายชื่อผู้เขียนเพื่อแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการและชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300-320 คำตอบทคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น(ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ (Abstract) เสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยและผลการวิจัยโดยสรุปมีความกะทัดรัด และสั้น

2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัยกรอบแนวคิด และระบุวัตถุประสงค์การวิจัย

3) วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

4) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ

5) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6) สรุป (Conclusion) ระบุดูสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป

7) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงอรรถเท่านั้น

บทความวิชาการ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) สรุป (Conclusion)
- 5) ข้อเสนอแนะ (Suggestion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (Reference) การอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้ระบบ APA

4. ระบบการอ้างอิงและเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรมีอายุไม่เกิน 10 ปี และได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมดก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้อง ของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องและท้ายเล่มใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม – ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุดูชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์เล่มที่ชื่อเครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระไตรปิฎกภาษาไทย/15/16/282-283), (พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถาแปล/16/256-320)

2) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่งเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภากร, 2560)

3) ผู้แต่งสองรายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองรายเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์เครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระมหาสุทิตย์อาภากร และเชมณัฐ อินทรสุวรรณ, 2560) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัมภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิงเช่น (พระธรรมโกศาจารย์ประยูรธมมจิตโต, 2560; พระมหาหรรษา ธมฺหาโส, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกเว้นวรรคหนึ่งครั้งเพิ่มคำว่าและคณะเครื่องหมายทวิภาค (:) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิงเช่น (พระเทพโสภณ, ประยูร ธมฺมจิตโตและคณะ, 2560)

5) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่งเช่นเดียวกับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Keown, 2010)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง เช่น (Hersey & Blanchard, 2010) และให้ใช้เครื่องหมาย อัมภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003 ; Hersey & Blanchard, 2010)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al, ปีที่พิมพ์ และหน้าทีนำมาอ้างอิง (Kaiser et al., 2010)

4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิมพ์รายการสำนักพิมพ์/โรงพิมพ์

กรณีเป็นสำนักพิมพ์หรือบริษัทให้คงไว้เฉพาะชื่อ ดังตัวอย่าง

1) บริษัท 21 เซ็นจูรี จำกัด ใช้ 21 เซ็นจูรี

2) สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ใช้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

3) กรณีที่เป็นโรงพิมพ์ให้ใช้รูปแบบเต็ม เช่น โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อพระไตรปิฎกหรือรศกถา. : สถานที่พิมพ์. : สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// (ครั้งที่พิมพ์).// สถานที่พิมพ์. : สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์. (./ การวรรค 2 ครั้ง)

ตัวอย่าง :

พระมหาสุทนต์ อากาศโร. (2560). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

(3) บทความในหนังสือ

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง.// (เลขหน้าที่ย่อ).// สถานที่พิมพ์. : สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุริยา คงคาไหว (2560). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย ใน ปวีตร ว่องวีระ. ทฤษฎี และวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม. (หน้า 112). กรุงเทพมหานคร : อัมรินทร์.

(4) บทความจากวารสาร

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่.// (ฉบับที่).// เลขหน้าแรก ที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง :

พระสุริยา คงคาไหว (2561). การบูรณาการหลักขรวาสธรรมกับการปฏิบัติตนของครอบครัวไทยยุคไทยแลนด์ 4.0. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ, 3(2), 50-71.

(5) บทความในสารานุกรม

รูปแบบ : ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง). สถานที่พิมพ์. : สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ตัวอย่าง :

สนิทาจพันธ์. (2560). หม้อคอควย. ใน *สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีตเขต หัวเมืองฝ่ายเหนือ*, (หน้า 274-275). กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
Sturgeon, T.(2010). Sciencefiction. In *The encyclopaedia America*, (Vol. 24, pp.390-392). Danbury, CT: GrolierPress.

(6) หนังสือพิมพ์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (วันที่ เดือน ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// **ชื่อหนังสือพิมพ์**,/เลขหน้า.

ตัวอย่าง :

สุชาติ เผือกสกนธ์. (9 มิถุนายน 2560). ประชาเศรษฐกิจพอเพียง. *ผู้จัดการรายวัน*, น.13.

(7) วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รายงานการวิจัย

รูปแบบ :

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์./ใน/ ระดับวิทยานิพนธ์/ชื่อมหาวิทยาลัยที่พิมพ์

ตัวอย่าง :

สมบูรณ์ ตาสนธิ. (2560). กระบวนการและขั้นตอนบรรลุนิยาสัจ 4 ของพระอริยบุคคล. ใน *ดุสิตนิพนธ์พุทธศาสนดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

นายมนัส ภาคภูมิ. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็น ศูนย์กลางชุมชน. ใน *รายงานการวิจัย*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) สัมภาษณ์

รูปแบบ:

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์).// **ชื่อเรื่องที่สัมภาษณ์**.// (ชื่อผู้สัมภาษณ์)

ตัวอย่าง :

วรพล ไหมสน (พลึงวัชร). (5 พ.ย. 2559). **หลักการ วิธีการ เป้าหมาย ในการปรึกษาทางโหราศาสตร์**. (นางณฐณัช แก้วพลีก, ผู้สัมภาษณ์)

(9) สื่อออนไลน์

รูปแบบ :

ผู้แต่ง. //(ปีที่เผยแพร่) // ชื่อเรื่อง. // เรียกใช้เมื่อ / จาก แหล่งที่มาของข้อมูล (URL)

ตัวอย่าง :

ทวีศักดิ์ อุณจิตติกุล. (2561). **พระพุทธศาสนาเถรวาท จะสืบทอดดำรงอยู่อย่างไร?** เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <https://www.dailynews.co.th/article/666936>

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2561). **เลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน คำสั่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ที่ 593/2562 .** เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2562 จาก <http://www.onab.go.th/category/news/คำสั่ง-ประกาศ/>

ตัวอย่างเอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2560). **โลกทัศน์ชาวพุทธ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2560). **การแพทย์ยุคใหม่ในพุทธทัศน์**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สหธรรมิก.

พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเถร. (2560). **ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจท่องเที่ยว แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์บริการนำเที่ยวแนวอนุรักษ์แห่งประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.

โกนิฐฐ์ ศรีทอง. (2560). **การบูรณาการภูมิปัญญาพระพุทธศาสนากับการเสริมสร้างความสมดุลของระบบนิเวศวิทยาชุมชน**. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระศรีคัมภีร์ญาณ (สมจินต์ สมมาปณฺโญ). (1 พฤษภาคม 2560). **การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ**. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2560, จาก http://www.mcu.ac.th/site/artidecontent_desc.php?artide_id=1304&articlegroup_id=274

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2560). **พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก 2500**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก, 24 สิงหาคม 2560.

Boo Elizabeth. (2010). *Ecotourism: The Potentials and Pitfalls*. Vol.1 and 2. World Wildlife Fund. Washington, D.C.

Kiarash, A. (2010). Human Dignity in Islamic Bioethics. *The Iranian Journal of Allergy*, 6 (5), 25-28.

5. หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับบทความเพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ ของวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธได้ที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/JMND> เมื่อส่งเข้าระบบสำเร็จให้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมทาง Email : suriya.sur@mcu.ac.th

6. ขั้นตอนการนำบทความลงตีพิมพ์ลงในวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

ต้นฉบับบทความที่เสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์เอกสาร *.docx ของ Microsoft Word Version 2010 หรือมากกว่า หากต้นฉบับประกอบด้วยภาพ ตาราง หรือสมการ ให้ส่งแยกจากไฟล์เอกสาร ในรูปแบบไฟล์ภาพ สกุล *.PDF*.JPG*.GIF หรือ *.bmp ความยาวของต้นฉบับต้องไม่เกิน 12 หน้า (รวมบทคัดย่อ ภาพ ตารางและเอกสารอ้างอิง) กองบรรณาธิการจะพิจารณาบทความเบื้องต้น เกี่ยวกับความถูกต้องของรูปแบบทั่วไป ถ้าไม่ผ่านการพิจารณาจะส่งกลับไปแก้ไข ถ้าผ่านจะเข้าสู่การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อผลการประเมินผ่านหรือไม่ผ่านหรือมีการแก้ไข จะแจ้งผลให้ผู้เขียนทราบ โดยการพิจารณาบทความเพื่อลงตีพิมพ์ได้จะคำนึงถึงความหลากหลายและความเหมาะสม

7. สิทธิของบรรณาธิการ

ในกรณีที่กองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับเชิญให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินบทความมีความเห็นว่าควรแก้ไข กองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อให้เจ้าของบทความแก้ไข โดยจะยึดถือข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิผู้ตรวจประเมินเป็นเกณฑ์หลัก และหรือขอสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาไม่ตีพิมพ์ ในกรณีที่รายงานการวิจัย บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยไม่ตรงกับแนวทางของวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธหรือไม่ผ่านการพิจารณาของกองบรรณาธิการหรือผู้เชี่ยวชาญเมื่อบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ผู้เขียนจะได้รับวารสาร ลิงค์ฉบับที่นำบทความลงตีพิมพ์ พร้อมกับหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความในวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย

ชื่อบทความ(ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ(อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt)

...(16.pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

...(16.pt).....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords : 3-5 words

บทนำ : Introduction (18 pt)

.....(16.pt).....

วัตถุประสงค์การวิจัย : Research Objectives (16 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

วิธีดำเนินการวิจัย : Research Methodology (18 pt)

.....(16.pt).....

ผลการวิจัย : Results (18pt)

.....(16.pt).....

อภิปรายผล/วิจารณ์ : Discussion (18pt)

.....(16.pt).....

สรุป : Conclusion (18 pt)

.....(16.pt).....

ข้อเสนอแนะ : Recommendation (18 pt)

1.....(16.pt).....

2.....(16.pt).....

เอกสารอ้างอิง : References (18 pt)

.....ไทย.(16.pt).....

.....Eng.(16.pt).....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความ

ชื่อบทความ(ไทย) (20 pt)

ชื่อบทความ(อังกฤษ) (18 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(ไทย) (14 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนบทความ(อังกฤษ) (12 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(ไทย) (14 pt)

หน่วยงานต้นสังกัด(อังกฤษ) (12 pt)

E-mail: (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt)

.....(16 pt).....

.....
.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ : 3-5 คำ

Abstract (18 pt)

.....(16 pt).....

.....
.....
.....
.....
.....

Keywords : 3-5 words

บทนำ : Introduction (18 pt)

...(16 pt).....

.....

.....

เนื้อหา : Body (18pt)

...(16 pt).....

.....

.....

สรุป : Conclusion (18 pt)

...(16 pt).....

.....

เอกสารอ้างอิง : References (18 pt)

.....ไทย (16 pt).....

.....

.....Eng (16 pt).....

.....